



REGULAMENT

CU PRIVIRE LA ASIGURAREA CALITĂȚII ÎN UNIVERSITATEA PENTRU ȘTIINȚELE VIETII „ION IONESCU DE LA BRAD” DIN IAȘI

CAPITOLUL 1 - DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. Prezentul regulament s-a elaborat în temeiul prevederilor **Legea educației naționale nr.1 din 2011**, a **Ordinului M.Ed.C. 3928/21 aprilie 2005**, privind asigurarea calității serviciilor educaționale în instituțiile de învățământ superior, **O.U. nr. 75/12 iulie 2005**, privind asigurarea calității educației, a **Cartei universității** și a **hotărârilor Senatului USV Iași**.

Art. 2. (1) Rectorul USV Iași este direct responsabil pentru managementul calității în cadrul universității, fiind coordonatorul Comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității.

(2) **Conducerile** facultăților, departamentelor, serviciilor și a celorlalte structuri organizatorice, precum și **fiecare cadru didactic**, personal didactic auxiliar sau nedidactic **răspund personal de asigurarea calității** fiecărei activități pe care o desfășoară.

Art. 3. (1) **Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității este alcătuită din 9 membri:** prorectorul cu activitatea didactică, care asigură conducerea operativă a comisiei, 3 cadre didactice. 2 reprezentanți ai studenților, 2 absolvenți și 1 angajator.

(2) Misiunea Comisiei este aceea de a implementa Hotărârea Senatului cu privire la asigurarea calității și de a elabora Raportul anual cu privire la asigurarea calității.

(3) La nivelul facultăților funcționează **comisii pentru calitate** care au rolul de a organiza și îndeplini acțiunile de monitorizare și evaluare anuală a calității programelor de studii și a celorlalte activități desfășurate în cadrul acestora.

(4) Activitatea Comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității este asistată de un serviciu de specialitate, încadrat cu personal auxiliar sau în regim de cumul, compus dintr-un post de secretar și un post de analist-programator.

Art. 4. Atribuțiile Comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității sunt:

(1) elaborează și coordonează aplicarea procedurilor și activităților de evaluare și asigurarea calității, aprobate de organismul de conducere;

(2) **elaborează anual**, până la data stabilită prin proceduri interne, un **raport** privind calitatea serviciilor educaționale din instituția respectivă și propune măsuri de ameliorare. Raportul este adus la cunoștința tuturor beneficiarilor direcți și indirecti ai serviciilor educaționale, prin afișare sau publicare pe pagina WEB: **raportul anual** rezumă autoevaluarea internă și este pus la dispoziția unui evaluator extern - Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (A.R.A.C.I.S.),

(3) evaluează periodic, la intervale de maximum patru ani, calitatea activității fiecărui cadru didactic și a fiecărui program de studiu;

(4) realizează anual sondaje de investigare a opiniilor studenților, absolvenților și angajatorilor privind calitatea serviciilor educaționale;

(5) elaborează propria bază de date și informații privind calitatea serviciilor educaționale prestate, structurate pe standarde și indicatori de performanță la nivel instituțional și pe fiecare program de studii;

(6) elaborează propuneri de îmbunătățire a calității ținând cont de standardele de referință și ghidul de bune practici elaborate de ARACIS;

(7) cooperează cu Agenția Română specializată pentru Asigurarea Calității, cu alte agenții sau instituții din străinătate.

CAPITOLUL II - POLITICILE, STRATEGIILE ȘI PROCEDURILE PENTRU ASIGURAREA CALITĂȚII

Art. 5. (1) Una dintre preocupările constante în cadrul USV Iași o reprezintă stabilirea unei **politici de asigurare și îmbunătățire continuă a calității**;

(2) **Politica în domeniul calității** se referă la următoarele aspecte:

A. Realizarea unor înalte standarde academice, prin:

- asigurarea cu personal didactic de înaltă competență profesională;
- realizarea unei structuri echilibrate a personalului didactic pe categorii de posturi;
- realizarea unui grad ridicat de ocupare a posturilor didactice;
- ponderea corespunzătoare a profesorilor și conferențiarilor universitari din totalul personalului didactic;
- ponderea ridicată a personalului didactic cu titlu de doctor;
- ponderea ridicată a conducătorilor de doctorat din numărul profesorilor;
- concordanța între conținutul curriculum-ului universitar și standardele europene în domeniu;
- modul în care infrastructura universității susține un proces educațional și instructiv la nivel superior.

B. Creșterea volumului și a calității activității de cercetare științifică, prin:

- abordarea unor teme majore de cercetare în concordanță cu cererea în domeniu, pe piața internă și externă;
- realizarea unei activități de cercetare la standarde internaționale;
- asigurarea unui echilibru între cercetarea fundamentală și cea aplicativă;
- abordarea, cu prioritate, a unor proiecte de excelență;
- angajarea unor teme de cercetare interdisciplinară la care să lucreze echipe de cercetare alcătuite din personal cu specializări diferite.

C. Realizarea unui sistem de comunicații care să faciliteze performanța, prin:

- crearea unui sistem eficient de comunicare bazat pe intra și internet;
- asigurarea operativității transmiterii informațiilor;
- existența feedback-ului comunicațional.

D. Crearea unui climat instituțional adecvat vieții academice, prin:

- controlul factorilor determinanți și menținerea unui climat instituțional favorabil unui proces instructiv-educativ și de cercetare calitativ superior;
- soluționarea într-o atmosferă de echitate a conflictelor de muncă.

E. Prezența unei preocupări permanente pentru crearea unei culturi a calității, cu participarea întregului personal al Universității, prin:

- promovarea setului de valori care să asigure calitatea pe ansamblul Universității;
- creșterea ponderii valorilor care promovează calitatea în cultura organizațională a Universității.

F. Promovarea unor factori motivaționali ai resurselor umane, prin:

- perfecționarea sistemului de salarizare;
- asigurarea unui set de stimulente morale;
- promovarea unor măsuri de protecție și siguranță a muncii.

G. Asigurarea promptitudinii serviciilor, prin:

- creșterea operativității rezolvării solicitărilor;
- realizarea unor modalități de sesizare a disfuncționalităților.

H. Realizarea unui proces de perfecționare continuă a personalului, prin:

- promovarea unor forme specifice de perfecționare pe categorii de personal;

- existența unor criterii corecte și transparente privind promovarea.

I. Asigurarea unui sistem eficient de control

J. Aplicarea unui management instituțional modern, prin:

- adoptarea celor mai eficiente metode de conducere;
- promovarea unui stil democratic privind actul managerial;
- implementarea unui management al calității totale privind actul managerial.

K. Promovarea acțiunilor de cooperare interuniversitară pe plan național și internațional, prin:

- elaborarea unor programe de cooperare cu universitățile de profil din țară și străinătate;
- participarea cadrelor didactice și studenților la manifestări științifice interne și internaționale;
- mobilități ale cadrelor didactice pentru documentare și perfecționare în universități de profil naționale și internaționale.

Art. 6. (1) În USV Iași există o strategie pentru calitate, un sistem de management al calității, proceduri de asigurare a calității, standarde ale programelor de studii și ale diplomelor.

(2) în realizarea **standardelor de calitate**, USV. Iași are în vedere următoarele **repere strategice**:

- orientarea spre satisfacerea cerințelor și așteptărilor studenților, angajatorilor și celorlalte părți interesate;
- atitudinea proactivă a conducerii instituției în problema calității, care se exprimă prin crearea unui mediu adecvat performanței pe toate dimensiunile activității;
- abordarea problemei calității în termeni strategici: misiune, valori, principii, politici, strategii, obiective;
- menținerea sub control și îmbunătățirea continuă a proceselor din instituție;
- implicarea și responsabilizarea personalului;
- preocuparea pentru crearea unei culturi a calității, cu participarea tuturor părților interesate;
- identificarea unor indicatori relevanți ai calității și introducerea de mecanisme de evaluare internă a acestora;
- documentarea sistemului în vederea furnizării de dovezi obiective care să creeze încredere;
- organizarea de activități de benchmarking cu alte universități, eventual din străinătate, pentru identificarea și preluarea celor mai bune practici în domeniul asigurării calității.

Art. 7. Pentru a realiza un învățământ de calitate, USV Iași își propune îndeplinirea următoarelor criterii:

- demonstrarea capacităților de realizare a obiectivelor calificărilor legal definite;
- satisfacerea exigențelor și așteptărilor beneficiarilor direcți și indirecti;
- garantarea respectării standardelor de calitate;
- aspirarea în mod consecvent la îmbunătățirea calității și la realizarea unor indicatori de excelență.

Art. 8. Obiectivele prioritare ale USV Iași privind asigurarea și creșterea calității sunt:

- planificarea strategică a activității instituției de învățământ, inclusiv și în domeniul asigurării calității pregătirii specialiștilor;
- revizuirea scopurilor și tehnologiilor educaționale în vederea alinierii lor la standardele educaționale moderne;
- perfecționarea asigurării cu resurse (materiale, tehnice, financiare, informaționale etc.);
- diversificarea traseelor educaționale în funcție de necesitățile pieței muncii și consumatorilor de servicii educaționale;
- redimensionarea și restructurarea planurilor și programelor educaționale în baza principiului dezvoltării anticipate (în raport cu practica), actualizarea continuă a programelor de studii.

Art. 9 (1) În elaborarea politicii în domeniul calității promovate de USV Iași s-a ținut cont de următoarele elemente:

- calitatea este definită de conducerea Universității care urmărește și realizarea ei;
- responsabilitatea elaborării și aplicării politicii calității revine conducerii instituției; această politică reprezintă un angajament al conducerii față de personalul propriu, clienți (studenți) și societate; politica în domeniul calității este detaliată și concretizată la toate nivelurile instituției;
- aprecierea finală a calității este făcută de societate, respectiv studentul absolvent;
- competență în domeniul calității înseamnă nu numai absolvenți mulțumiți, ci și studenți câștigați.

(2) Îmbunătățirea calității educației este un proces continuu prin care se concep și se aplică toate acele măsuri și activități ce determină o schimbare benefică în nivelul de performanță al programului de educație.

(3) În vederea îmbunătățirii calității se are în vedere evaluarea, analiza și acțiunea colectivă continuă din partea USV Iași, bazată pe selectarea și adaptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea celor mai relevante standarde de referință.

Art. 10. Universitatea pentru Științele Vieții "Ion Ionescu de la Brad" Iași și-a stabilit **propriile repere** în vederea situării în spațiul calității. Aceste repere vizează ansamblul elementelor care determină un proces instructiv-educativ superior din punct de vedere calitativ, cum ar fi: **admiterea; predarea și învățarea; evaluarea studenților; cercetarea; modalități de asigurare a calității; relațiile cu societatea; administrarea academică; serviciile pentru studenți; relațiile interuniversitare; relațiile internaționale.**

Art. 11. USV Iași asigură un **proces de admitere** la studii echitabil, transparent și la un nivel calitativ superior, aplicând următoarele **principii**:

(1) **asigurarea calității admiterii** prin: accesul tuturor candidaților cu examen de bacalaureat; secretizarea lucrărilor în cazul unui concurs; asigurarea unor modalități de admitere adecvate pentru candidații cu dizabilități; adoptarea unor politici de egalizare a șanselor între diferite categorii de candidați, inclusiv cei cu nevoi special;

(2) **relevanța admiterii** este asigurată prin următoarele măsuri: condițiile de admitere sunt relevante pentru profilul studentului sau absolventului; admiterea permite evaluarea unor înzestrări și competențe necesare pentru exercitarea profesiei;

(3) **fiabilitatea admiterii este asigurată** prin: aplicarea acelorași criterii pentru fiecare candidat: dubla evaluare independentă a dosarelor sau lucrărilor candidaților; analiza ulterioară a contestațiilor de către o comisie independent;

(4) **accesibilitatea admiterii** este asigurată prin publicarea cu cel puțin 6 luni înainte a condițiilor de admitere, a tematicii și a bibliografiei (dacă examenul de admitere se susține cu probe); conținutul dosarului de concurs, calendarul etc.; existența unui birou de informare și consiliere asupra admiterii și a unor colective la nivelul facultăților, pentru promovarea admiterii în licee;

(5) **transparența admiterii** este asigurată prin publicarea locurilor scoase la concurs: publicarea rezultatelor în locuri vizibile și pe pagina Web a universității; existența unui sistem de contestații accesibil;

(6) **competitivitatea admiterii**, pe baza mediilor generale din liceu și la examenul de bacalaureat;

(7) **desfășurarea admiterii în perioade fixe**, programate dinainte, candidații potențiali beneficiază de consiliere cu cel puțin trei luni înainte de începerea examenului de admitere; candidații beneficiază de consiliere în vederea completării fișei de înscriere: raportul asupra admiterii osie analizat de consiliile profesionale de facultăților care înaintează concluzii și sugestii senatului;

(8) **marketingul universitar** este asigurat prin mijloace diverse: publicarea în mass-media, editarea și difuzarea unor broșuri și pliante, publicarea pe website a informației pertinente pentru admitere, organizarea unor evenimente publice pentru informare (echipe de informare în licee); Universitatea își prezintă public identitatea, politicile specifice, programele și elementele de evaluare internă și externă;

(9) este creat un **profil al candidatului** dorit, în termeni de competențe, pentru un program de studii dat; Universitatea și-a creat strategii diferențiate de comunicare și promovare adresate diversilor clienți;

(10) periodic se studiază **motivațiile și așteptările** candidaților la admitere.

Art. 12. Predarea - învățarea în USV Iași are următoarele elemente definitorii:

(1) Programele de studiu

- universitatea are programe de licență acreditate/autorizate de către organisme ale M.E., abilitate în acest sens;
- universitatea are mecanisme oficiale pentru aprobarea programelor de studii, evaluarea lor periodică și monitorizare;
- universitatea publică informații pertinente, imparțiale și obiective, atât calitative cât și cantitative, despre toate programele de studii, ținând seama de nevoile studenților cu dizabilități și există mecanisme prin care opinia acestora este înregistrată;
- programele de studii sunt supuse anual procesului de autoevaluare;
- programele de studii se bazează pe un dialog periodic cu studenții, absolvenții, angajatorii și cu alte părți

interesate;

- există informații despre gradul de angajabilitate al absolvenților;
- universitatea are programe de licență, master și doctorat;
- universitatea recrutează cursanții prin concurs, la toate cele 3 cicluri.

(2) Managementul procesului de predare-învățare

- planurile de învățământ sunt publicate, iar tematica și bibliografia cursurilor este cunoscută înainte de începerea anului universitar;
- numărul de studenți la un cadru didactic titularizat este corespunzător;
- numărul de credite acordat cursurilor este stabilit prin evaluarea bibliografiei, materiei de curs și a activităților independente pe care le desfășoară studentul;
- universitatea dispune de laboratoare, colecții, muzeu, stațiune didactică experimentală și alte resurse adecvate nivelului diplomei oferite;
- predarea și învățarea sunt integrate cu programe de practică (de cel puțin 3 săptămâni anual) și stagii de intership;
- predarea și învățarea sunt integrate cu proiecte de cercetare;
- există un sistem de mentorat al profesorilor cu experiență pentru tinerele cadre didactice.

(3) Strategia de predare

- profesorul are o strategie de predare cu obiective clare și a publicat obiectivele cursului, programa și bibliografia sub o formă accesibilă;
- profesorul folosește resursele noilor tehnologii (ex.: e-mail, pagina personală de web pentru tematică, bibliografie, resurse și dialog cu studenții);
- profesorul folosește materiale auxiliare moderne (flipchart, retroproiector, videoproiector etc.);
- profesorul asociază studenții la activitatea de predare (prin întrebări în sală, scurte prezentări, experimente demonstrative);
- procesul de predare este orientat după ritmul și modul de învățare al studenților;
- strategia de predare are în vedere și nevoile studenților cu dizabilități;
- profesorul orientează dezvoltarea intelectuală a studentului, dându-i o dimensiune strategică;
- cadrele didactice se reunesc în grupuri de dezbateri pentru a discuta metodologia predării.

(4) Resurse de învățare

- universitatea asigură resurse de învățare accesibile studenților pentru fiecare program de studiu, corelate cu criteriile și standardele de evaluare;
- universitatea oferă resurse de învățare și în format electronic;
- universitatea are cursuri accesibile on line sau note de cursuri și sinteze pentru fiecare program de studii;
- există o ofertă permanentă de programe de aducere la nivel a studenților slab pregătiți.

(5) Tutorat

- profesorul asigură ore de permanență la dispoziția studenților;
- profesorul personalizează îndrumarea la cererea studentului;
- există îndrumători de an sau alte forme de asociere între un profesor și un grup de studenți;
- există o structură pentru consilierea studenților la alegerea cursurilor și a carierei, la nivelul universității și fiecărei facultăți;
- fiecare profesor are un grup de studenți pe care-l îndrumă în calitate de tutor.

Art. 13. Evaluarea studenților

(1) Principii

- Evaluarea studenților este echitabilă, corectă și fiabilă;
- Drepturile și obligațiile studenților sunt reglementate și făcute publice, la toate ciclurile de studiu;
- Se anunță de la începutul cursului criteriile de admitere în examen, modul de calcul al mediei de examen și informațiile privitoare la reexaminare;
- Evaluarea la probele înregistrate poate fi contestată formal de student în fața unui juriu abilitat;
- Evaluarea studenților se face după criterii publicate în prealabil, care descriu performanța

caracteristică pentru fiecare notă de trecere;

- Există mecanisme oficiale prin care se asigură cerința ca standardele și criteriile pentru evaluarea studenților să fie aplicate constant și echitabil;
- Evaluarea fiecărui student este motivată în fața acestuia în raport cu criteriile;
- Există un manual al studentului pentru redactarea lucrărilor de seminar (eseuri, lucrări practice, referate, recenzii, studii de caz etc.);
- Studentul are dreptul la o evaluare calitativă, cu referire la evoluția pregătirii lui și cu orientări pentru evoluția viitoare.

(2) Obiective

- Verificarea însușirii unor cunoștințe, abilități, deprinderi de bază;
- Diferențierea evaluării după cunoștințe, înțelegere și competențe;
- încurajarea și recunoașterea realizărilor proprii ale studentului în domeniul pertinent;
- Evaluarea calității și durabilității însușirii cunoștințelor și deprinderilor.

(3) Managementul evaluării

Sunt utilizate mai multe forme în funcție de specificul disciplinelor:

- Evaluare punctuală prin examene - cel puțin 50 % din numărul total al formelor de evaluare;
- Evaluare formativă prin teste în timpul semestrului sau la finalul acestuia;
- Evaluare formativă prin note de seminar/referate/eseuri;
- Evaluare prin colocvii.

(4) Absolvirea și acordarea diplomei

- Se organizează un examen de finalizare a studiilor în conformitate cu normele legale;
- Se urmărește îndrumarea studenților pentru realizarea unor lucrări/proiecte de licență și/sau disertații de master care să fie integrate în proiectele de cercetare ale cadrelor didactice și în programele de dezvoltare a carierei absolvenților;
- Există o preocupare pentru verificarea originalității lucrărilor la toate ciclurile de studii universitare.

Art. 14. Cercetarea

(1) Strategia de cercetare

- Strategia de cercetare este bazată pe o informare de jos în sus și pe cunoașterea tendințelor recente ale domeniilor, fiind pregătită de o comisie a Senatului;
- Strategia asigură un echilibru între cercetarea fundamentală, cea aplicată și cea comercială;
- Strategia de cercetare este adoptată de Senat și făcută publică;
- Există un cod etic ce definește practicile în cercetare și reglementează experimentarea pe animale și pe subiecți umani;
- Comisia Senatului monitorizează și evaluează cercetarea în funcție de obiectivele propuse, tăcând recomandări Rectorului.

(2) Resursele de cercetare

- Există o finanțare complementară pentru cercetare din resurse contractuale;
- Cadrele didactice obțin granturi de cercetare de la finanțatori naționali/internaționali;
- Programele de doctorat sunt finanțate separat prin școli doctorale și prin autofinanțare;
- Sunt atrase fonduri din societatea civilă, de la fundații, companii private;
- Universitatea administrează legate testamentare, uzufructe și donații, făcute cu scop de promovare a cunoașterii.

(3) Relevanța cercetării și nivelul personalului

- Cercetarea științifică este recunoscută prin contracte, publicații pe plan național/internațional, participări la congrese/seminarii;
- Există și personal dedicat în întregime cercetării;
- Pe lângă competențele de cercetare, cadrele didactice stăpânesc cel puțin o limbă de circulație internațională;
- Există în cadrul universității publicații periodice, cu colegiu de redacție și recenzori științifici;
- Laboratoarele de cercetare a universității oferă condiții optime pentru determinări, analize, expertize în

domeniile noastre de competență;

- Există schimburi cu universități din țări europene, prin invitație pentru conferințe în ambele sensuri;
- Universitatea organizează conferințe/simpozioane științifice cu participare internațională;
- Există o politică coerentă pentru atragerea tinerilor în diverse programe de cercetare;
- Toate cadrele didactice desfășoară activități de cercetare științifică în domeniul lor de competență;
- Senatul dezbate și validează anual raportul de cercetare științifică;
- Studenții din anii terminali de la ciclul de licență, cei ce la masterat și studii doctorale desfășoară activități de cercetare științifică în colectivele cadrelor didactice;
- Publicațiile universității sunt recunoscute de foruri de specialitate sau incluse în baze de date internaționale;
- Cadrele didactice cu prestigiu științific deosebit sunt experți-evaluatori în programe naționale/internaționale de cercetare;
- Cadrele didactice primesc premii pentru cercetare, la nivel național/internațional;
- Cadrele didactice sunt membri ai Academiei Române sau a ASAS.

(4) Cercetarea contractuală

- Există contracte de cercetare cu beneficiari interni sau externi;
- Există contracte de cercetare/expertiză/consultanță cu agenți economici;
- Contractele au viza Oficiului juridic și respectă reglementările legale și cele interne ale universității.

(5) Cercetarea în departament

- Există activități de prezentare a rezultatelor cercetării, cum ar fi: referate de cercetare, sesiuni științifice, workshop-uri, analiza raportului anual de cercetare;
- Departamentul are priorități disciplinare și interdisciplinare de cercetare;
- Departamentele se reunesc periodic pentru prezentarea și dezbaterile unor publicații, rezultate și dezvoltări disciplinare recente.

(6) Cercetarea aplicată și transferul tehnologic

- Universitatea are proiecte de cercetare aplicativă;
- Există contracte cu întreprinderi și companii pentru servicii și cercetare aplicativă;
- Există o componentă de transfer tehnologic la nivelul Universității.

Art. 15. Asigurarea calității programelor de studiu

- Programele de studiu se supun anual autoevaluării, de către comisii mixte stabilite în acest sens;
- În comisiile de calitate există reprezentanți ai studenților, absolvenților, angajatorilor sau a organizațiilor profesionale;
- Evaluarea externă este efectuată la un interval de cel puțin 5 ani;
- Există un plan anual de îmbunătățire a programelor de studii;
- Îmbunătățirea programelor ține seama de nevoile studenților cu dizabilități;
- După evaluarea externă se întocmește un plan de urmărire a aplicării sugestiilor experților;
- Programele de studiu documentează propria excelență prin colaborări naționale/internaționale.

Art. 16. Asigurarea calității cadrelor didactice

(1) Principii

- evaluarea cadrului didactic are un caracter deschis, onest și formativ; are loc cu acordul acestuia;
- aceste trăsături ale evaluării sunt garantate prin publicarea criteriilor, domeniilor și modalităților de evaluare;
- evaluarea cadrului didactic este confidențială;
- există garanții că ia recrutare candidații pentru posturi didactice nu sunt discriminați în funcție de opinii, apartenență politică, dizabilități, sex sau apartenența la anumite grupuri sociale sau culturale;
- datele cantitative (statistice), anonimizate referitoare la evaluarea cadrelor didactice de la departament sau un program sunt comunicate consiliului facultății și senatului, sinteza lor urmând să fie publică în rapoarte;
- date privitoare la asigurarea calității personalului didactic sunt disponibile pentru evaluarea externă;
- profesorul prezintă un portofoliu al experienței sale de predare, cu materiale ajutoare, resurse,

- metode de evaluare; o comisie de colegi asistă la cursuri și seminarii;
- managementul folosește și alte metode pentru evaluarea eficacității predării, aceasta din urmă fiind integrată în evaluarea programului de studii;
- evaluarea cadrului didactic este luată în calcul la promovări, acordarea de distincții, stimulente, stabilirea retribuției.

(2) Evaluarea de către management

- cadrul didactic se autoevaluează și este evaluat anual de către șeful de departament;
- evaluarea se referă în mod distinct la predare, cercetare, implicare în activitățile departamentului sau facultății și difuzarea științei și culturii;
- șeful de departament folosește un format de evaluare multicriterială.

(3) Evaluarea de către colegi

- există un formular de evaluare colegială care este completat de către colegii cadre didactice din departament/facultate;
- comisia internă pentru evaluarea cadrelor didactice întocmește un raport și formulează recomandări personalizate.

(4) Evaluarea de către studenți

- studenții completează periodic formulare standardizate, aprobate de Senat, care sunt prelucrate statistic;
- formularele de evaluare se referă la stări de lucruri și aspecte concrete;
- comisia de evaluare poate organiza un focus group cu studenții pentru evaluarea cadrului didactic, cu acordul acestuia.

Art. 17. Asigurarea calității cercetării

- există mecanisme de evaluare a cercetării, cu obiective și indicatori de calitate;
- există mecanisme de menținere a standardelor de cercetare academică și de îmbunătățire a programelor;
- reglementările privind masteratul și doctoratul sunt publicate și accesibile;
- există un cod de practică al cercetării;
- există reglementări privind plagiatul și conduita neetică în cercetarea științifică;
- mediul de cercetare le este prezentat studenților înainte de admiterea la ciclurile II/III;
- conducătorul științific sau tutorele urmărește progresul studentului și îi comunică acestuia din urmă observațiile sale, existând documente scrise asupra nevoilor de dezvoltare și nivelului de pregătire al studentului;
- există posibilitatea ca studentul să beneficieze de sprijinul mai multor îndrumători;
- criteriile privind evaluarea disertațiilor de masterat și a tezelor de doctorat sunt publicate și accesibile;
- conducătorii de doctorat nu sunt supraîncărcați cu activitate de predare, cercetare și cu prea mulți doctoranzi;
- există o procedură prin care sunt preluate sesizările studenților de la ciclurile II și III, privind resursele disponibile pentru sprijinirea cercetării lor;
- există o procedură de apel a doctorandului față de deciziile conducătorului științific;
- există mecanisme de îmbunătățire continuă a programelor la ciclurile II și III.

Art. 18. Relația cu piața muncii

Angajabilitatea studenților este asigurată prin:

- stagii de practică, inclusiv pentru studenții cu nevoi speciale și dizabilități;
- corelarea conținutului cumculum-lui cu „job description” ale profesiilor la care vor avea acces;
- studii de piața forței de muncă;
- dezbateri periodice cu angajatori și cu specialiști în resurse umane;
- planurile de dezvoltare ale specializărilor sunt corelate cu studiile de perspectivă.

Art. 19. Proiecte de dezvoltare

- universitatea participă la proiecte de dezvoltare locală și regională;
- universitatea participă la proiecte cu potențial de înnoire tehnologică.

Art. 20. Prezență în mass media

(1) Reguli generale

- universitatea își gestionează imaginea în mass media;
- universitatea are un serviciu de relații publice;
- universitatea este abonată la revista presei;
- există o strategie de prezență în mass media și în mijloacele de informare.

(2) Difuzarea științei

- cadrele didactice contribuie la vulgarizarea științei prin conferințe, comunicări și articole la nivel național;
- universitatea organizează expoziții, conferințe și alte acțiuni pentru stimularea vocației științifice la tineri;
- universitatea publică rezultate din propria cercetare;
- există reviste de prezentare a rezultatelor cercetării.

(3) Difuzarea culturii

- creația artistică a cadrelor didactice și a studenților este încurajată prin cenacluri, cercuri de creație, publicații;
- personalul academic publică lucrări de interes cultural larg, eseuri și contribuții argumentative la problemele societății;
- universitatea numără printre cadrele sale didactice personalități binecunoscute din cultură și media.

(4) Participare la dezbateri de interes social

- cadrele didactice au o prezență în presa de interes social și cetățenesc;
- prin prestațiile din presa scrisă și audiovizuală, cadrele didactice ale universității își exprimă punctul de vedere față de evoluțiile societății.

Art. 21. Administrarea universității

- gestiunea se face cu ajutorul unor programe software specializate;
- aplicațiile de gestiune sunt integrate pe zone largi;
- există rețea intranet cu ajutorul căruia se organizează comunicarea și administrarea universității.

Art. 22. Managementul strategic

- există un plan operațional anual și un plan strategic pe minimum 4 ani;
- serviciile centrale colectează date și întocmesc situații pentru fundamentarea deciziilor de management strategic;
- există comisii speciale la nivelul Senatului care pregătesc planurile de dezvoltare.

Art. 23. Evaluarea serviciilor

- evaluarea se face de către șeful de serviciu;
- serviciul este evaluat anual de către managementul administrativ;
- serviciul este implicat în programul de ameliorare a calității.

Art. 24. Servicii sociale studențești

- serviciile pentru studenți sunt finanțate din subvenții și venituri proprii;
- există un parteneriat cu studenții pentru autogestiune și cofinanțare;
- există personal capabil să evalueze nevoile speciale ale unor studenți;
- există instalații adecvate pentru studenții cu nevoi speciale;
- se iau măsurile necesare pentru ca studenții cu nevoi speciale să fie integrați în viața academică și socială a instituției, iar responsabilitățile pentru atingerea acestui obiectiv sunt clar atribuite;
- unitățile de servicii sunt evaluate anual de către comisii din care fac parte reprezentanții studenților și terți.

Art. 25. Servicii de studiu și documentare

- pentru programele de licență, mașter și doctorat există o bibliotecă cu cel puțin 25.000 de volume pentru fiecare domeniu de studiu și abonamente la periodice din țară și străinătate;
- există un mediu cultural bogat, accesibil studenților;
- bibliotecile folosite de studenți achiziționează anual cărți, reviste din țară și din străinătate.

Art. 26. Servicii de comunicare

- studenții sunt cooptați în toate organismele de decizie ale universității;
- studenții se pot exprima prin intermediul unor ziare sau publicații periodice, inclusiv în format electronic;
- universitatea asigură o deschidere totală pentru problemele studenților;
- se asigură accesul la Internet al studenților atât din sălile de studiu, cât și din cămine.

Art. 27. Acorduri de parteneriat și consorții

- se respectă reglementările legale în această privință;
- există parteneriate cu universități, stațiuni/institute de cercetări/unități economice;
- există consorții organizate pentru diferite tipuri de activități (cercetare, achiziții de informație și bunuri, admiterea studenților, exploatarea resurselor);

Art. 28. Transferuri

- există o reglementare publică, echitabilă și transparentă pentru aprobarea transferurilor;
- nu se aprobă transferuri în primul și ultimul an, sau în timpul activității didactice.

Art. 29. Participarea la programe internaționale

- universitatea participă la programe de mobilitate internațională cum ar fi Erasmus etc.;
- universitatea participă la asociații și rețele internaționale de universități;
- universitatea participă la programe de cercetare internațională, cum ar fi FP7, POC, COST, Horizon etc.

Art. 30. Programe de studii internaționale

- există un număr de studenți străini la programele de toate nivelurile;
- Universitatea depune eforturi și încurajează atragerea studenților străini la programele de studii pe care le gestionează.

Art. 31. Dimensiunea internațională a cercetării științifice

- există contracte/acorduri de cercetare cu parteneri internaționali;
- doctoranzii lucrează în cotutelă sau fac stagii internaționale;
- doctoranzii publică în reviste cu recunoaștere internațională.

Art. 32. (1) În USV Iași managementul calității se referă la principalele componente ale activității universitare:

- Calitatea procesului de învățământ;
- Calitatea cercetării științifice;
- Calitatea ca dimensiune a propriei organizații.

(2). Calitatea procesului de învățământ este asigurată prin:

- definirea unui domeniu coerent de pregătire pentru fiecare facultate și armonizarea acestor domenii în cadrul ofertei universității;
- identificarea oportunității programelor de studii (specializărilor) și adaptarea structurală a ofertei universitare;
- identificarea cerințelor și așteptărilor reale ale mediului socio-economic privind competențele absolvenților fiecărui program de studiu (specializări), corelarea acestora cu experiența universității și cu practica internațională (europeană);
- întocmirea unor planuri de învățământ și programe analitice adecvate;
- identificarea și aplicarea celor mai bune practici de ținere sub control și îmbunătățire continuă a procesului de învățământ (predare-învățare, urmărire și sprijinire a progresului realizat de studenți și evaluare a cunoștințelor și abilităților dobândite de aceștia);
- introducerea unor criterii și proceduri de evaluare a calității pe toate segmentele procesului de învățământ;
- introducerea unui feed-back de la studenți, absolvenți și angajatori, privind structura și calitatea prestației educaționale și îmbunătățirea acesteia în consecință.

(3). Calitatea cercetării științifice presupune:

- stabilirea unor criterii și proceduri de evaluare a rezultatelor cercetării care să motiveze performanța;

identificarea unor direcții strategice de dezvoltare a cercetării științifice și încurajarea dezvoltării de centre de excelență pe aceste direcții astfel încât să se întărească atât cercetarea fundamentală, cât și capacitatea universității de a colabora în programe naționale și internaționale.

(4). Calitatea ca dimensiune a propriei organizații se realizează prin:

- Identificarea și implementarea unei structuri organizatorice optime pentru sistemul calității:
 - delegarea de responsabilitate și autoritate la toate nivelurile relevante;
 - realizarea unui echilibru între decizia managerială și consultarea părților interesate (clienții externi, personalul și studenții universității);
 - evitarea unei birocratii a calității, centralizate la nivelul universității.
- Politica privind resursele umane, ale cărei coordonate posibile sunt:
 - definirea clară a standardelor de performanță, a criteriilor de evaluare și recunoaștere a activității individuale și de grup;
 - crearea unui climat care să încurajeze responsabilitatea și inițiativa;
 - promovarea instruirii și perfecționării continue;
 - evaluarea periodică a contribuției individuale la realizarea obiectivelor instituției.
 - crearea și dezvoltarea unui sistem informațional de sprijin pentru sistemul calității.

(5). Indicatori specifici de performanță ai USV Iași

I. Indicatori ai procesului didactic

- % de promovabilitate (min. 75%);
- ponderea notelor bune și foarte bune (min. 50%);
- % de promoabilitate la examenul de licență/diplomă (min. 90%);
- ponderea notelor bune și foarte bune la examenul de licență/diplomă (min. 60%).

II. Indicatori ai personalului didactic

- gradul de ocupare a posturilor didactice (min. 60%);
- raportul: număr studenți/cadre didactice de predare (min. 20);
- ponderea profesorilor + conferențiarilor din total cadre didactice (min. 30%);
- ponderea cadrelor didactice cu titlul de doctor (min. 50%);
- ponderea conducătorilor de doctorat din numărul profesorilor (min. 30%);
- număr de cadre didactice cu specializări în străinătate - min. 15;
- număr de cadre didactice membri în foruri științifice/academice naționale și internaționale - min. 10.

III. Indicatori ai cercetării științifice

- număr granturi/contracte pe cadru didactic de predare - 0,4;
- valoare de cercetare pe cadru didactic - min. 10000 lei;
- număr de lucrări științifice pe cadru didactic publicate în reviste de specialitate de prestigiu-1.5;
- număr de manifestări științifice organizate - min. 4;
- număr cadre didactice participante la manifestări științifice internaționale - min. 20;
- centre/laboratoare de cercetare științifică acreditate - min. 5;
- teze de doctorat finalizate - min. 15.

IV. Indicatori ai bazei materiale

- număr de laboratoare - min. 40;
- suprafață utilă/student pentru cursuri și lucrări practice/seminarii - min. 1,5 m.p.;
- baze de practică pentru studenți - min. 8;
- câmpuri didactice și de cercetare - min. 4;
- număr de cursuri/cărți/reviste de specialitate în biblioteca USV Iași și cele de disciplină min. 200;
- spații pentru studiul individual al studenților- min. 600 loc.;
- baza sportivă - min. 1.

V. Indicatori ai relațiilor de colaborare cu universități/institute/stațiuni de cercetare din țară și străinătate

- număr convenții/contracte de colaborare - min. 20.

VI. Indicatori ai managementului academic, administrativ și financiar

- existența planurilor strategice și operaționale;
- concordanța dintre propuneri și realizări;

- % din buget pentru baza materială - min. 20%;
- % din buget pentru documentare-informare - min. 5%;
- valoare reparații capitale și investiții - min. 5%;
- ponderea veniturilor proprii din total buget - min. 25%.

VII. Indicatori ai serviciilor sociale și administrative studențești

- gradul de acoperire a solicitărilor de cazare în cămine studențești - min. 80%;
- asigurarea condițiilor pentru servirea mesei la cantina - min. 500 loc/zi;
- accesul la documentare prin Internet - min. 200 adrese;
- asigurarea serviciilor medicale -min. 1 cabinet.

CAPITOLUL III - METODOLOGIA DE APROBARE, MONITORIZARE ȘI EVALUARE A PROGRAMELOR DE STUDII ȘI CALIFICĂRILOR ACORDATE DE USV IAȘI

Art. 33. Calitatea programelor de studii constituie una din componentele de bază ale asigurării calității în învățământul superior. În acest sens este necesar a se parcurge și respectă următoarele etape: elaborarea și aprobarea, monitorizarea, evaluarea și îmbunătățirea programelor de studii.

Art. 34. Aprobarea programelor de studii

- (1) Demersul pentru aprobarea unui program de studii se face de către Consiliul facultății/departamentului la propunerea Comisiei pentru programe de studii/didactice, în baza unui studiu de fundamentare/oportunitate, analizând necesitățile academice și socio-economice ale noului program, cu identificarea grupului țintă de clienți, atât potențiali studenți cât și angajatori ai acestora.
- (2) O etapă importantă în elaborarea programului de studii o reprezintă stabilirea clară a obiectivelor, a competențelor profesionale și sociale pe care absolvenții le vor dobândi la finalizarea studiilor și care vor coincide cu cele așteptate de angajatori.
- (3) Din studiul de oportunitate nu trebuie să lipsească sinteza informațiilor cu privire la programe similare din oferta educațională națională și internațională, conținutul curriculum-ului, modul de transmitere a cunoștințelor și informațiilor, caracterizarea proceselor de predare- învățare. elemente despre conținutul materiilor de studiu, numărul de ore, de credite, interdependența dintre disciplinele de diferite categorii, ponderea acestor grupe în conformitate cu standardele de calitate din domeniu.
- (4) Fișa fiecărei discipline va cuprinde obligatoriu informații cu privire la: numărul de ore pe tipuri de activități (curs/lucrări practice/seminarii/proiect), număr de credite, semestrul în care se desfășoară activitățile, obiectivele, cerințele privind disciplinele anterioare studiate, conținutul de bază. metode de predare-învățare. metodologia de evaluare, baza materială disponibilă și bibliografia minimală.
- (5) În baza acestor elemente comisia de lucru va elabora proiectul programului de studii în care se vor identifica următoarele repere: misiunea, obiectivele, competențele (rezultatele așteptate), modalități de pregătire practică, modul de finalizare și diploma/titulul obținut.
- (6) Proiectul programului de studii se supune dezbaterii publice în catedre, Consiliul facultății, Comisia de calitate a Senatului și apoi în Senat, asigurându-se participarea la dezbateri a cadrelor didactice, reprezentanți cu rezultate foarte bune ai studenților, absolvenților și angajatorilor.
- (7) După avizele favorabile ale Consiliului facultății și Comisiei de calitate a Senatului, proiectul programului de studii se supune spre dezbateri și aprobare Senatului. Proiectul aprobat de Senat va face obiectul întocmirii raportului de autoevaluare ce va fi înaintat Ministerului Educației pentru a fi supus evaluării de către comisia specializată a Agenției Române de Asigurare a Calității în învățământul Superior (ARACIS), Departamentul de acreditare.
- (8) După primirea aprobării de funcționare provizorie și publicarea în Monitorul Oficial, programul de studii face parte din structura universității și este înregistrat în oferta educațională.

Art. 35. Monitorizarea programelor de studii

- (1) După aprobare, programul de studii va fi inițiat și gestionat de către facultatea care l-a propus.
- (2) Se va face o publicitate corespunzătoare noului program, se vor elabora state de funcții, se vor asigura resurse umane înalt calificate și se va efectua o monitorizare foarte atentă a desfășurării activităților didactice/practice, precum și a evaluării cunoștințelor studenților, prin analize periodice în catedre și Consiliul facultății.

(3) Aceste activități vor fi efectuate de către Comisia de calitate a facultății, din care obligatoriu fac parte și studenții, utilizând metode moderne de culegere a informațiilor, precum și de interpretare a acestora, cu scopul declarat de realizare a misiunii, obiectivelor și competențelor programului de studii înființat, așteptărilor atât a studenților, cât și a angajatorilor.

Art. 36. Evaluarea programelor de studii

(1) Această activitate este o componentă esențială a asigurării calității în învățământul superior, fiind integrată în conceptul larg/complex de evaluare academică și cunoaște două componente: **evaluarea internă** sau autoevaluarea și **evaluarea externă** sau auditul extern al programelor de studii.

(2) În orice tip de evaluare se acordă o importanță deosebită stabilirii criteriilor de evaluare și modelului de calitate utilizat în aplicarea practică a procedurilor de evaluare.

(3) Pentru **autoevaluarea programelor de studii** în Universitatea pentru Științele Vieții din Iași se vor urmări **cinci categorii de criterii**:

(3.1.) **Misiunea, obiectivele și rezultatele așteptate** ale programului, cu identificarea clară a: obiectivelor, nivelului programului și competențelor oferite, conținutului disciplinelor de studiu, rezultatelor programului și evaluării studenților;

(3.2.) **Structura și conținutul** programului, cu referire la: structură, distribuția și echilibrul conținutului programului, relația/interdependența dintre discipline pe ani și durată a programului, îmbinarea/integrarea cunoștințelor teoretice cu cele practice, nivelul de comunicare și instruire în domeniul tehnologiilor informatice, competențe asigurate din activități practice (proiecte, stagii, vizite de documentare etc.);

(3.3.) **Mediul de predare și învățare**, cu referire la: metodele și tehnologiile didactice utilizate, metode și metodologii de evaluare a activității studenților, baza materială pentru activitățile de predare-învățare, accesul studenților la resursele de învățare și la consilierea în carieră;

(3.4.) **Managementul calității** cu privire la programul de studii, studenți, absolvenți, evidențiindu-se: modalitățile de recrutare și selecție a studenților în corelare cu standardul impus de program, claritatea standardelor academice, asigurarea cerințelor de evaluare externă cerute de medii profesionale/sociale;

(3.5.) **Calitatea corpului profesoral academic**, cu referire la: structura/componența numerică, calificările și competențele cadrelor didactice, standardele de predare-învățare, cercetare, precum și de etică și morală universitară.

Art. 37. Activitatea de autoevaluare se desfășoară de către o **comisie** numită de conducerea facultății, din care vor face parte cadre didactice, studenți de la programul de studii respectiv și absolvenți cu cele mai bune rezultate, care va stabili programul de lucru, cu termen de finalizare a activității și de întocmire a raportului de autoevaluare. Acesta va fi structurat pe capitole, în funcție de criteriile de evaluare urmărite și va cuprinde, unde va fi cazul, și măsurile propuse de comisie pentru îmbunătățirea activității.

Art. 38. Autoevaluarea se efectuează **anual** pentru fiecare program de studii în parte, folosind analize de tip SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats). Raportul de autoevaluare elaborat de comisie va fi supus dezbaterii și aprobării Consiliului facultății și apoi validării Senatului, după obținerea avizului Comisiei Senatului pentru evaluarea și asigurarea calității.

Art. 39. Universitatea pentru Științele Vieții din Iași va **publica anual un raport** cu privire la aspectele cantitative și calitative ale asigurării calității, pe baza rapoartelor de autoevaluare internă a tuturor programelor de studii din universitate, ce va fi însoțit de un **set de propuneri**, vizând îmbunătățirea continuă a indicatorilor de performanță academică. Pe baza acestora, Senatul universității va adopta un **plan operațional** coerent și concret de aplicare a măsurilor de îmbunătățire a calității activităților academice.

Art. 40. (1) **Evaluarea externă** a programului de studii se face de către o comisie de evaluatori, numită de organisme abilitate în domeniul asigurării calității, externe universității, după o metodologie dinainte stabilită, cu respectarea eticii și deontologiei necesare unei astfel de activități.

Comisia de evaluare, pe baza celor constatate, completează setul de documente necesare, cu identificarea și înregistrarea punctelor tari/slabe ce se dezvoltă în cadrul programului de studii evaluat, după care întocmește raportul de evaluare externă cu specificarea gradului de îndeplinire a criteriilor de evaluare la fiecare capitol.

(2) În final, după analiza rezultatelor evaluării agenția externă de calitate va stabili dacă programul de studii îndeplinește standardele minime stabilite pentru domeniul respectiv și se vor face recomandările necesare, pe care Senatul le va utiliza pentru îmbunătățirea activității.

Art. 41. Îmbunătățirea programelor de studii

(1) Aceasta este o activitate cu caracter permanent și se efectuează ori de câte ori este necesar. În urma autoevaluării, evaluării externe sau sau a modificărilor cerințelor pieții muncii/condițiilor socio-economice, pentru a satisface nevoile de pregătire corespunzătoare a studenților, conform standardelor de calitate cerute și așteptărilor angajatorilor.

(2) Activitatea se desfășoară după un plan judicios întocmit, cu termene și responsabilități precise, sub coordonarea conducerii facultății și cu avizul comisiei de calitate a Senatului, utilizându-se informațiile disponibile în bazele de date proprii și în celelalte documente de evidență a activității de la nivelul facultății.

Art. 42. Bazele de date și documentele de evidență de la nivelul facultății/departamentului vor oferi informații cu referire la:

- rata de succes în promovarea examenelor și a anilor de studii, pe niveluri de calitate; - absorbția și succesul absolvenților pe piața muncii;
- nivelul de satisfacție profesională a studenților în fiecare program de studii;
- eficiența corpului profesoral și a personalului didactic auxiliar (număr studenți/cadru didactic de predare: număr studenți/personal didactic auxiliar etc.);
- structura socio-demografică a fiecărei promoții de studenți;
- resursele de învățare și costul lor/student;
- proprii indicatori de performanță ai programului de studii, comparativ cu cei ai altor instituții similare.

Art. 43. Revizuirea periodică a planului de învățământ și a programelor analitice se face pe baza recomandărilor comisiilor de autoevaluare/evaluare externă sau la propunerea angajatorilor/organizațiilor profesionale, urmând aceleași etape ca și în cazul inițierii unui program de studii: dezbateri la nivelul catedrei/comisiei de specialitate/consiliului.

CAPITOLUL IV - CUNOȘTINȚE ȘI COMPETENȚE CE TREBUIE DOBÂNDITE DE ABSOLVENȚII USV IAȘI

Art. 44. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Agronomie

(1) Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Agricultură

Întrucât misiunea inginerului agronom este aceea de mediator între știința și practica agricolă, care participă la elaborarea programelor de acțiune, efectuează studii și cercetări asupra diversilor factori de producție, consiliază agricultorii și crescătorii de animale, prin curriculum- ul universitar se urmărește asigurarea de cunoștințe și competențe privind:

- înțelegerea proceselor fiziologice și biochimice din sol și plantă;
- aplicarea metodelor și tehnicilor de laborator de investigare a procesele metabolice din organismele vegetale;
- componentele și funcționarea tractoarelor, mașinilor și utilajelor agricole, pentru exploatarea rațională, întreținerea și repararea acestora;
- caracteristicile morfo-anatomice ale plantelor cu aplicații în agricultură;
- identificarea principalelor specii de plante de interes alimentar, ornamental, furajer, forestier, medicinal sau industrial, ca și a buruienilor din flora României;
- utilizarea metodelor și instrumentelor topografice, precum și a proceselor - clasice și automatizate - de întocmire a planurilor topo-cadastrale;
- introducerea, de exploatarea și de întreținerea lucrărilor cadastrale pe terenurile cu destinație agricolă;
- sistemul de evaluare a terenurilor agricole, în vederea stabilirii valorii pământului, obligațiilor fiscale și de circulație a bunurilor imobiliare;
- aplicarea tehnicilor de calcul informatic pentru proiectarea și optimizarea factorilor și proceselor de producție agricolă;
- obținerea hibridilor și producerea de semințelor/materialuli de plantat; s ameliorarea solurilor cu proprietăți fizice și chimice nefavorabile creșterii și dezvoltării plantelor;
- biologia și ecologia dăunătorilor și agenților patogeni pentru aplicarea metodelor eficiente și eficiente de prevenire și combatere a acestora în culturile agricole;
- cunoașterea principalelor procese metabolice cu rol în creșterea și dezvoltarea plantelor;

- bazele biologice, ecologice, agrotehnice și manageriale ale cultivării plantelor agricole, în contextul agriculturii intensive (convenționale) și a celei alternative (durabile);
- folosirea rațională a mijloacelor chimice în sectoarele producției agricole și horticole;
- dirijarea factorilor de vegetație prin metode agrotehnice pentru favorizarea creșterii și dezvoltării plantelor cultivate;
- proiectarea, execuția, exploatarea și întreținerea amenajărilor locale de îmbunătățiri funciare (de irigații, desecare-drenaj, pentru captarea izvoarelor de coastă și combaterea eroziunii solului);
- creșterea și fructificarea speciilor pomicole;
- gestionarea durabilă a resurselor naturale, protecția și conservarea mediului ambiant;
- proiectarea și exploatarea diferitelor construcții agricole;
- elaborarea de tehnologii diferențiate pentru înființarea pajiștilor temporare, folosirea rațională a pajiștilor prin pășunat și cosit și pentru îmbunătățirea pajiștilor degradate;
- înființarea și exploatarea eficientă a culturilor furajere anuale și perene;
- tehnici diferențiate de preparare, depozitare și conservare a furajelor;
- cultivarea plantelor de câmp pe baza cunoștințelor privind rotația, fertilizarea, lucrările solului, parametrii semănatului, lucrărilor de îngrijire, recoltării și păstrarea producției;
- valorificarea superioară a surselor de germoplasmă pentru speciile agricole și utilizarea eficientă a metodelor de ameliorare în vederea obținerii unor noi forme biologice;
- administrarea judicioasă a apei de irigație la plante prin diverse tehnici de udare și adaptarea tehnologiilor agricole la particularitățile agriculturii irigate;
- formarea abilităților manageriale în vederea conducerii prin metode moderne a fermelor agricole și de crearea și conducerea afacerilor în agricultură;
- identificarea resursele spațiului rural, a principiilor și căilor de utilizare optimă a acestora;
- aplicarea metodelor de îmbunătățire a calității produselor agricole în vederea păstrării îndelungate sau utilizărilor în consum, industrie etc;
- întrebuintarea metodelor, tehnicilor și procedurilor pentru asigurarea activității specifice de consultanță în ramurile agricole;
- compoziția chimică și principiile active ale principalelor plante medicinale și aromatice și cultivarea ecologică a acestora;
- întocmirea rațiilor furajere în acord cu procesele fiziologice ale nutriției animalelor;
- întocmirea documentelor și registrelor de evidență, efectuarea inventarierii patrimoniului, calcularea costurilor de producție a produselor agricole și analiza datelor înregistrate în contabilitate. în vederea elaborării deciziilor privind managementul în agricultură;
- aplicarea metodelor, tehnicilor și procedurilor de adaptare a structurii producției firmei agricole la nevoile consumatorilor, la dinamica pieței și a mediului extern;
- promovarea marketingul strategic pentru satisfacerea deplină a nevoilor de consum ale populației, în condiții profitabile;
- reglementările în vigoare privind constituirea și funcționarea întreprinderilor agricole, regimul juridic al proprietății funciare, relațiile contractuale ale întreprinderilor, răspunderea juridică, regimul juridic al publicității imobiliare, regimul juridic al activității bancare, atribuțiile organelor de conducere și altele asemenea;
- înființarea și funcționarea fermelor ecologice;
- principiile și mecanismele de funcționare a pieței agrare în România, în vederea pătrunderii pe piață a firmelor agricole cu noi produse și servicii, în concordanță cu cerințele de consum, concurență și eficiență economică.

(2). Cunoștințe și competențe suplimentare pentru absolvenții specializării Montanologie

Inginerul agronom, integrat în activitățile specifice zonei montane, are un rol esențial și hotărâtor în asigurarea resurselor alimentare pe plan local. în diminuarea efectelor poluante ale unor activități economice, în evitarea migrației tinerilor spre zonele urbane, în promovarea cunoștințelor tehnice, asigurarea serviciilor de consultanță agricolă.

Corespunzător acestor deziderate, absolvenții specializării vor fi deținătorii cunoștințelor și competențelor privind:

- elaborarea de tehnologii pentru cultivarea principalelor plante furajere anuale și perene din zonele premontane și montane;
- intervențiile raționale pentru prevenirea și limitarea efectelor scurgerilor pe versante și în rețeaua hidrografică la producerea ploilor abundente;
- utilizarea materialelor de construcții și proiectarea diferitelor structuri agrozootehnice și amenajări turistice;
- tehnologiile moderne de creștere a animalelor;
- creșterea albinelor și a viermilor de mătase;
- tehnica de cultivare a principalelor specii silvice din țară și exploatarea durabilă a plantațiilor silvice și a pădurilor;
- abilitățile de evaluare a strategiei manageriale în spațiul montan în raport cu mediul intern și extern și de selectare a strategiilor alternative;
- analiza și punerea în practică a conceptelor, principiilor, tehnicilor și procedurilor, înțelegerea complexității activității manageriale în mediu rural pentru exprimarea cu ușurință a spiritului întreprinzător și a libertății de inițiativă;
- piața serviciilor agroturistice pentru creșterea eficienței economice a acestora;
- marketingul și promovarea turismului rural;
- eroarea și conducerea prin metode moderne a fermelor agricole și a afacerilor în agricultura practică în spațiul montan.

(3). Cunoștințe și competențe suplimentare pentru absolvenții specializării Exploatarea mașinilor și instalațiilor pentru agricultură și industria alimentară

Pentru pregătirea specialistului în **Exploatarea mașinilor și instalațiilor pentru agricultură și industria alimentară** prin curriculum- ul universitar se urmărește asigurarea de cunoștințe și competențe privind:

- Cunoașterea factorilor biotici și abiotici care condiționează producția agricolă vegetală;
- Cunoașterea anatomiei, morfologiei și biologiei plantelor din ecosistemul agricol;
- Cunoașterea tehnologiilor generale din agricultură și industria alimentară;
- Cunoașterea principiilor de bază privind funcționarea și exploatarea utilajelor, mașinilor și instalațiilor din agricultură și industria alimentară;
- Cunoașterea noțiunilor de bază legate de sistemele hidraulice, pneumatice și electronice ce intră în componența utilajelor, mașinilor și instalațiilor utilizate în agricultură și industria alimentară;
- Cunoașterea elementelor de protecția și îmbunătățirea resurselor naturale ale agriculturii;
- Cunoașterea modului de ameliorare a stării de sănătate a plantelor și a produselor vegetale;
- Cunoașterea utilajelor, mașinilor și instalațiilor utilizate în agricultură și industria alimentară;
- Cunoașterea principiilor privind exploatarea și întreținerea utilajelor, mașinilor și instalațiilor utilizate în agricultură și industria alimentară;
- Cunoașterea legilor economice particularizate la producția agricolă;
- Cunoașterea metodelor moderne de conducere a exploatațiilor agricole;
- Cunoașterea procedeelelor de organizare a operațiunilor de întreținere pentru utilajele, mașinile și instalațiile utilizate în agricultură și industria alimentară;
- Cunoașterea unor elemente financiar contabile, juridice aplicabile în agricultură, etc.;
- Cunoașterea principiilor privind optimizarea exploatării mașinilor și utilajelor pentru agricultură și industria alimentară.

(4) Cunoștințe și competențe pentru absolvenții de studii universitare de masterat

- Utilizarea metodelor moderne privind managementul firmei agricole (organizarea teritoriului agricol, gestiunea și administrarea durabilă a resurselor, marketingul produselor, legislație economică) pentru optimizarea deciziilor privind coordonarea proceselor de producție;
- Cunoașterea legilor și legităților economice care guvernează economia producției agricole în spațiul

european;

- Cunoașterea metodelor de inventariere și de bonitare cadastrală a terenurilor agricole, pe categorii și subcategorii de folosință, în vederea determinării riguroase a valorii economice și a obligațiilor fiscale ale bunurilor imobiliare agricole; cunoașterea și aplicarea modalităților de conservare și ameliorare a potențialului productiv al terenurilor agricole;
- Gestionarea problemelor legate de normele existente în domeniul producerii de sămânță și material de plantat cu referire la controlul, certificarea, condiționarea, ambalarea și etichetarea materialului biologic, concordant cu standardele europene;
- Cunoștințe specializate privind tehnologiile avansate din domeniul agriculturii durabile și a procesării produselor agroalimentare.

(5) Cunoștințe și competențe pentru absolvenții de studii universitare de doctorat

- Aprofundarea sistematică a domeniului profesional, utilizarea metodelor și tehnicilor de cercetare asociate domeniului de specializare (agrochimie, fitotehnie, agrotehnică, fiziologia plantelor, producerea și păstrarea furajelor, protecția plantelor, management și marketing în agricultură, genetica și ameliorarea plantelor, exploatarea sistemelor de îmbunătățiri funciare și irigarea culturilor);
- Capacitate de documentare și investigare specializată pe domeniile de studiu abordate pentru elaborarea practicilor profesionale de valoare;
- Formularea, implementare și managementul proiectelor de cercetare în concordanță cu standardele internaționale și normele deontologice profesionale.

Art. 45. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Inginerie și Management în Agricultură și Dezvoltare Rurală

(1) Cunoștințe și competențe pentru absolvenții Specializării Ingineria și Managementul afacerilor agricole

Misiunea specializării este de a forma specialiști cu o bogată și diversă instruire teoretică și practică, capabili să gestioneze probleme legate de economia producției agricole, de economia și dezvoltarea spațiului rural, de gestiunea și administrarea afacerilor, de politici agricole și dezvoltare rurală, de piața produselor agroalimentare, de fiscalitate și finanțare a economiei rurale.

În virtutea acestor deziderate, absolvenții specializării vor fi capabili să:

- identifice particularitățile resurselor economice agricole, în vederea valorificării lor eficiente;
- explice efectele politicilor macroeconomice asupra activităților economice din spațiul rural;
- dezvolte o perspectivă sistemică privind managementul eficient al resurselor din spațiul rural;
- utilizeze metode, tehnici și procedee de adaptare a structurii producției agroalimentare la nevoile consumatorilor;
- aplice specificul cadrului juridic care reglementează activitatea firmelor din domeniul producției agroalimentare în România și Uniunea Europeană;
- utilizeze diferitele metode și tehnici de comunicare cu clienții și alți parteneri de afaceri;
- să integreze metodele, criteriile, subcriteriile și indicatorii în evaluarea resurselor spațiului rural cu scopul utilizării eficiente a acestora;
- utilizeze sistemul de indicatori ce exprimă eficiența economică a producției agroalimentare, a investițiilor și a proiectelor de dezvoltare rurală;
- elaboreze planul strategic al firmei, proiectează diferite modele de simulare a proceselor economice, folosind metode moderne (analiza SWOT, matricea TOWS, QSPM, SPACE);
- elaboreze planuri de afaceri, punând accent pe indicatorii de eficiență economică;
- aplice sistemele informatice de gestiune și analiză economică;
- fundamenteze deciziile de marketing privind produsul, costul, prețul, publicitatea;
- aplice prevederile cadmlui juridic care reglementează activitatea economică din cadrul firmelor;
- utilizeze în activitatea cotidiană cu clienții și partenerii de afaceri normele și regulile unei comunicări eficiente;
- valorifice eficient resursele umane în activitatea economică;
- conștientizeze efectele în plan social ale activităților economice și sociale din spațiul rural;

- comunice cu agenții economici specializați în economia și dezvoltarea rurală;
- promoveze activitățile din spațiul rural în diferite medii socio-culturale folosind metode și instrumente modern;
- participe la târguri, expoziții, manifestări și simpozioane pe teme specifice dezvoltării agriculturii și spațiului rural.

(2). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Inginerie și management în alimentația publică și agroturism

Obiectivul acestei specializării este de a forma specialiști capabili să conducă activități specifice de specializării de inginerie și management în alimentația publică și agroturism. În acest sens, se acționează în sensul asigurării absolvenților a capacităților de:

- Efectuarea de calcule, demonstrații și aplicații, pentru rezolvarea de sarcini specifice ingineriei și managementului, pe baza cunoștințelor din științele fundamentale și ingineresti;
- Elaborarea și interpretarea documentației tehnice, economice și manageriale;
- Planificarea fluxurilor, proceselor și sistemelor tehnice, economice, financiare și socio-culturale în unitățile de alimentație publică și agroturism; controlul și evaluarea acestor activități;
- Gestionarea sistemelor de informații: aplicații software – operare și personalizare, bazate pe indicatori specifici domeniului;
- Managementul unităților de producție/prestări servicii în alimentație publică și agroturism și a strategiilor și politicilor de marketing din domeniu;
- Conceperea unor noi produse și servicii; controlul calității și auditul producției/serviciului nou prestat;
- Identificarea și descrierea conceptelor, principiilor, teoremelor și metodelor de bază din matematică, chimie, economie, statistică, contabilitate și informatică;
- Identificarea, selectarea și combinarea adecvată a documentației tehnico-economice și manageriale, cu teoriile, metodele și cunoștințele de bază ale domeniului;
- Identificarea algoritmilor de procedură, a aplicațiilor software și a indicatorilor specifici administrării pachetelor de date;
- Utilizarea cunoștințelor de bază specifice disciplinelor fundamentale pentru explicarea și interpretarea unor rezultate teoretice și a fenomenelor sau aspectelor specifice;
- Aplicarea teoremelor, principiilor și metodelor fundamentale în vederea rezolvării, în condiții de asistență calificată, a problemelor specifice;
- Aplicarea principiilor și metodelor de bază în scopul rezolvării, în condiții de asistență calificată, a problemelor asociate elaborării și interpretării documentației tehnico-economice și manageriale;
- Aplicarea principiilor, noțiunilor și metodologiilor de bază în activitățile de proiectare a proceselor tehnologice/de prestări servicii, precum și în asigurarea și auditul calității;
- Utilizarea adecvată de criterii și metode standard de evaluare, pentru evaluarea avantajelor, riscurilor, calităților și limitărilor impuse de utilizarea unor aplicații software/sisteme IT în alimentația publică și agroturism;
- Utilizarea adecvată a metodologiilor standard în aprecierea calității, riscurilor, oportunităților și limitelor existente în activitatea de conducere a unităților/supervizare a canalelor logistice din alimentație publică și agroturism;
- Utilizarea adecvată a principiilor, noțiunilor și metodologiilor de bază în evaluarea calității și propunerea de măsuri preventive/corective în procesele tehnologice nou proiectate dintr-o unitate de alimentație publică și agroturism.

(3). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții de studii universitare de masterat

- Cunoașterea factorilor care influențează înființarea și administrarea afacerilor, a metodelor de gestiune economică a afacerilor agricole, a elementelor de marketing și a strategiilor de distribuție a produselor agricole, a formelor de finanțare a afacerilor agricole, a legilor și legităților economice care guvernează economia producției agricole în spațiul european;
- Cunoașterea elementelor de consiliere și consultanță managerială, a modului de efectuare a unui audit financiar, a normelor și a reglementărilor juridice care guvernează afacerile, a diferitelor relații economice care se pot institui între parteneri internaționali;

- Cunoașterea și utilizarea tehnicilor și metodelor specifice activităților de agri-business, cunoașterea, elaborarea și gestionarea planurilor de afaceri și a programelor de activități la nivelul exploatațiilor, cunoașterea și elaborarea de proiecte pentru accesarea de fonduri destinate agriculturii și dezvoltării rurale;
- Cunoașterea direcțiilor și a posibilităților de perfecționare profesională în concordanță cu administrarea afacerilor în agricultură;
- Cunoașterea procedeelelor, metodelor și tehnicilor de lucru în management și audit în domeniul agriculturii, a elementelor care stau la baza fundamentării și aplicării deciziilor de management și audit în agricultură, dezvoltarea capacităților de analiză, sinteză și interpretare a informațiilor din situațiile financiare specifice domeniului agriculturii;
- Cunoașterea principiilor și tehnicilor în elaborarea politicilor și strategiilor de management și audit în agricultură;
- Dezvoltarea capacităților de organizare și coordonare a misiunilor de control și audit în entități economice;
- Cunoașterea și utilizarea tehnicilor și metodelor specifice de management a unităților agricole, a șterea elementelor de marketing și a strategiilor de distribuție a produselor agricole, a formelor de finanțare a afacerilor agricole;
- Cunoașterea produselor de alimentație publică și agroturism; a tehnicilor privind evaluarea mediului de afaceri din domeniu de studii, a tehnicilor privind cuantificarea și interpretarea indicatorilor economico-financiari cu scopul de a identifica cauzele finale ale nonperformanței/performanței economice și financiare.

(4). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții de studii universitare de doctorat

- Aprofundarea sistematică a domeniului profesional, utilizarea metodelor și tehnicilor de cercetare asociate domeniului de specializare (management, managementul fermei, economie rurală, marketing, management financiar contabil în agricultură, managementul mediului, management în agricultură, marketing, dezvoltare rurală, audit și sustenabilitate);
- Capacitate de documentare și investigare specializată pe domeniile de studiu abordate pentru elaborarea practicilor profesionale de valoare;
- Formularea, implementare și managementul proiectelor de cercetare în concordanță cu standardele internaționale și normele deontologice profesionale.

Art. 46. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Ingineria produselor alimentare

(1) Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Tehnologia prelucrării produselor agricole

Menirea specializării este de a forma specialiști capabili să conducă activități de producție în unități de prelucrare a produselor agricole de origine animală și/sau vegetală sau să asigure controlul calității produselor în asemenea unități. În acest sens, se acționează în sensul asigurării absolvenților a capacităților de:

- identificare a resursele alimentare de natură vegetală și animală, transformare și/sau valorificare;
- optimizare a operațiilor și a exploatații aparatelor specifice industriei alimentare (morărit- panificație, prelucrare a legumelor și fructelor, zahăr și produse zaharoase, ulei și margarina, produse lactate, carne, vin și distilate);
- dezvoltare și promovare a utilizării eficiente și a gestionării tehnologiilor ingineriei alimentare;
- participare la analiza sistemelor utilizate în lanțurile (filierile) alimentare pentru manipularea, transformarea, condiționarea și crearea valorii adăugate acestora după procesarea produselor alimentare și agricole;
- consiliere asupra procurării și utilizării eficiente a energiilor reînnoibile și a altor factori de producție mecanică, cu deosebire a echipamentelor agroalimentare și a celor necesare transformării și manipulării alimentelor;
- acordare a asistenței tehnice în domeniul industriilor agroalimentare cu privire specială asupra concepției, construcției, funcționării și gestionării tehnologiilor de transformare și conservare, creatoare de valoare adăugată și care iau în calcul controlul calității asupra provenienței, manipulării, condiționării, comercializării, distribuției și depozitării produselor;

- prezervare a calității alimentelor proaspete și conservate astfel încât să fie posibilă prelungirea duratei de prezentare în vitrine, îmbunătățirea distribuției și comercializării;
- elaborare a tehnologiilor de transformare / conservare a alimentelor și produselor agricole brute (cereale, fructe, legume, boabe oleaginoase, rădăcini, tuberculului, carne, ouă ș.a.);
- utilizare a aditivilor alimentari pentru creșterea calității și a valabilității alimentelor; S aplicare a măsurilor pentru asigurarea calității și condiționării produselor;
- utilizare a microorganismelor și a metaboliților lor în cadrul biotehnologiilor alimentare clasice și moderne;
- aplicare a biotehnologiilor în obținerea și conservarea produselor alimentare: S control a calității produselor agroalimentare în conformitate cu standardele UE pentru asigurarea protecției consumatorului;
- aplicare a principiilor de bioetică a produselor alimentare;
- realizare a unui management - marketing performant, prin aplicarea unor strategii specifice (de produs, de piață, de distribuție, de promovare) firmelor din domeniul agroalimentar;
- aplice metodele de gestiune și administrare a afacerilor din domeniul de referință;
- comunicare, informare și documentar profesională - la nivel mediu - într-o limbă străină de largă circulație.

(2). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Protecția consumatorului și a mediului

Obiectivul acestei specializării este de a forma specialiști capabili să conducă activități de protecție a consumatorului și a mediului. În acest sens, se acționează în sensul asigurării absolvenților a capacităților de:

- explicarea principiilor și conceptelor specifice protecției consumatorilor și a mediului;
- cunoașterea metodelor de ameliorare a calității alimentelor și a mediului;
- explicarea elementelor specifice domeniilor chimie, biochimie, microbiologie, ecologie;
- descrierea metodelor de analiză a calității produselor alimentare și a mediului;
- utilizarea metodelor de analiză a calității alimentelor și a mediului;
- proiectarea și implementarea unor fluxuri tehnologice orientate către calitate și dezvoltare durabilă;
- elaborarea și simularea strategiilor de monitorizare a calității mediului și a produselor alimentare;
- utilizarea metodelor de organizare a serviciilor de protecție a consumatorului și a mediului;
- utilizarea facilă a terminologiei specifice domeniului protecției consumatorului și a mediului;
- utilizarea tehnologiei de ultimă generație în vederea asigurării unei colaborări eficiente cu actorii furnizori ai serviciilor de protecție a consumatorului și a mediului;
- aplicarea mijloacelor moderne de relaționare și de aplanare a eventualelor conflicte la nivelul organizațiilor sau între actorii implicați în sectorul agroalimentar;
- diseminarea valorilor specifice calității producției alimentare și a calității mediului;
- utilizarea instrumentelor metodologice de analiză a calității alimentelor și a mediului;
- analiza proceselor tehnologice în vederea asigurării calității alimentelor și a mediului;
- implementarea strategiilor și metodologiilor auditului de mediu cât și a managementului calității;
- raționalizarea proceselor tehnologice din sectorul agroalimentar în condițiile eficienței economice, a siguranței alimentare și a dezvoltării durabile;
- organizarea activităților de protecție a consumatorului și a mediului;
- aplicarea instrumentelor de creștere economică în aplicații specifice filierei produselor alimentare în condițiile dezvoltării durabile;
- administrarea eficientă a serviciilor de protecție a consumatorului și a mediului;
- gestionarea unităților economice și a celor de protecție a consumatorului și a mediului.

(3). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Controlul și expertiza produselor alimentare

Obiectivul acestei specializării este de a forma specialiști capabili să conducă activități specifice de controlul și expertiza produselor alimentare. În acest sens, se acționează în sensul asigurării absolvenților a capacităților de:

- Pregătire generală în domeniul tehnologiilor alimentare și biochimice, exploatarea proceselor și

- utilajelor specifice industriei alimentare;
- Aplicarea tehnicilor moderne pentru controlul fabricației și al calității produselor alimentare, identificării și dozării constituenților alimentelor, poluanților alimentari;
 - Pregătirea specialiștilor pentru integrarea profesională în firmele de profil pe întreg lanțul producerii alimentelor în condiții de sanietate, în conformitate cu normele U.E., precum și a comercializării acestora în vederea respectării siguranței alimentare a populației;
 - Conducerea proceselor generale de inginerie, exploatarea instalațiilor și echipamentelor de industrie alimentară;
 - Supravegherea, conducerea, analiza și proiectarea tehnologiilor alimentare de la materii prime până la produs finit;
 - Realizarea controlului și expertizei produselor alimentare, inclusiv în domeniul protecției consumatorilor;
 - Proiectarea, implementarea și monitorizarea sistemelor de management al calității și siguranței alimentare;
 - Identificarea problemelor de mediu ale industriei alimentare, utilizarea de principii de dezvoltare durabile pentru unitățile agricole și din industria alimentară;
 - Utilizarea conceptelor de bază din management și marketing pentru industria alimentară;
 - Descrierea și utilizarea conceptelor, teoriilor și metodelor de bază din știința alimentelor, referitoare la structura, proprietățile și transformările componentelor și contaminanților alimentari pe parcursul lanțului agroalimentar;
 - Evaluarea caracteristicilor calitative și cantitative, performanțelor și limitelor proceselor specifice lanțului agroalimentar;
 - Elaborarea de proiecte tehnologice pe lanțul agroalimentar, prin fundamentare științifică în scopul îmbunătățirii performanțelor existente;
 - Descrierea și utilizarea conceptelor, teoriilor și metodelor de bază din domeniul proceselor și exploatarea instalațiilor din lanțul agroalimentar;
 - Explicarea și interpretarea conceptelor, metodelor și modelelor ingineresti de bază în probleme de exploatare a echipamentelor în industria agroalimentară;
 - Analiza critică, evaluarea caracteristicilor, performanțelor și limitelor unor procese și echipamente tehnologice din domeniul industriei agroalimentare;
 - Explicarea și interpretarea principiilor și metodelor utilizate în procesele tehnologice pe lanțul alimentar;
 - Elaborarea de proiecte legate de tehnologii și produse specifice industriei agroalimentare;
 - Descrierea și utilizarea conceptelor, teoriilor și metodelor de bază folosite în proiectarea, implementarea și monitorizarea sistemelor de management al calității și siguranței alimentare;
 - Proiectarea de sisteme de management al calității și siguranței alimentare, pe baza principiilor și metodelor consacrate din domeniu;
 - Aplicarea principiilor și metodelor de bază pentru soluționarea problemelor legate de controlul calității și expertiza produselor alimentare;
 - Evaluarea caracteristicilor, performanțelor și limitelor unor metode și aparate utilizate în domeniul analizei și controlului calității, precum și al expertizei produselor alimentare;
 - Proiectarea de sisteme de control al calității și de expertiză specifice domeniului alimentar, folosind metodele de bază utilizate în domeniu;
 - -Descrierea și utilizarea conceptelor, teoriilor și metodelor de bază ale managementului și marketingului în industria alimentară, și a metodelor de proiectare și lansare a unui produs nou pe piață;
 - Explicarea și interpretarea conceptelor, metodelor și modelelor de bază ale managementului și marketingului în industria alimentară;
 - Aplicarea principiilor și metodelor de bază pentru soluționarea problemelor legate de management și marketing în industria alimentară;
 - Evaluarea caracteristicilor, performanțelor și limitelor unor concepte, metode și teorii din domeniul

managementului și marketingului în industria alimentară;

- Elaborarea de proiecte de management și marketing în tehnologia alimentară, folosind principii și metode specifice, aplicate pe studii de caz și implementarea bunelor practici în economia reală.

(4). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții de studii universitare de masterat

- Formarea bazei informative necesare înțelegerii și operării cu cunoștințele specifice domeniului de expertiză pe filiera produselor alimentare;
- Formarea capacităților de a identifica și explica problemele de calitate a alimentelor și cele de a soluționa abaterile de la siguranța alimentară;
- Cunoașterea proceselor biologice, fiziologice și biochimice care stau la baza obținerii alimentelor, cu scopul înțelegerii fenomenelor de transfer de substanță și energie;
- Cunoașterea legilor care stau la baza securității alimentare;
- Cunoașterea bazelor biochimice, fiziologice, tehnice și manageriale ale controlului produselor alimentare;
- Cunoașterea și aplicarea metodologiei de control a calității alimentelor, în vederea protecției consumatorilor și în concordanță cu securitatea alimentară;
- Integrarea cunoștințelor privind expertiza pe filiera produselor alimentare în contextul general de siguranță alimentară;
- Cunoașterea elementelor de protecție a consumatorului și de îmbunătățire a calității alimentelor destinate acestuia;
- Cunoașterea legislației particularizate la procesarea industrială a produselor agro-alimentare;
- Cunoașterea metodelor avansate de producere și control al produselor agro-alimentare;
- Cunoașterea procedurilor de administrare, organizare a producerii și desfacerii produselor agro-alimentare;
- Cunoașterea sistemelor avansate de promovare, de analiză a nevoilor consumatorilor și strategiilor de vânzare;
- Cunoașterea sistemelor avansate de management în unitățile de procesare;
- Cunoașterea sistemului de management în expertiza calității;
- Dezvoltarea capacității de implementare a sistemelor avansate de procesare și întocmire a planului HACCP;
- Cunoașterea factorilor care influențează siguranța alimentară și protecția consumatorului;
- Cunoașterea tehnicilor de ameliorare genetică în scopul asigurării siguranței alimentare și a protecției consumatorului;
- Cunoașterea elementelor de politică guvernamentală la nivel național și european privind siguranța alimentară și protecția consumatorului;
- Cunoașterea tehnicilor de audit privind siguranța alimentară și protecția consumatorului;
- Cunoașterea strategiilor de management, necesare a fi implementate la nivel de instituții publice și agenți economici în scopul asigurării siguranței alimentare și a protecției consumatorului;
- Cunoașterea strategiilor de alertă în situațiile naționale și internaționale, de semnalare a unor epidemiologii care amenință siguranța alimentară și protecția consumatorului;
- Cunoașterea importanței asigurării biodiversității mediului, în scopul asigurării durabilității siguranței alimentare pentru prezent și viitor;
- Cunoașterea legislației în domeniu, axată pe siguranța alimentară și protecția consumatorului, la nivel național și internațional;
- Cunoașterea tehnicilor de management public și privat din domeniul siguranței alimentare și al protecției consumatorului.

Art. 47. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Biologie

Înțelegerea științifică a naturii vieții cunoaște noi dimensiuni. În acest context, specializarea Biologie oferă absolvenților cunoștinși formează competențe, cu privire la:

- cunoașterea morfologiei și anatomiei plantelor;
- aplicarea matematicii în biologie;

- cunoașterea zoologiei nevertebratelor și a vertebratelor;
- însușirea cunoștințelor de bază privind histologia și embriologia animală;
- însușirea cunoștințelor privind agrometeorologia și bioclimatologia;
- cunoașterea detaliată a sistematicii regnului vegetal;
- aplicarea metodelor specifice microbiologice în scopul utilizării microorganismelor în biotehnologii;
- însușirea biologiei agenților patogeni și a dăunătorilor în scopul promovării unei agriculturi biologice;
- însușirea cunoștințelor privind anatomia comparată a animalelor, precum și anatomia și fiziologia umană;
- însușirea cunoștințelor privind procesele metabolice fotosintetice, respiratorii, creșterea și dezvoltarea plantelor;
- noțiuni privind tehnologia culturilor de câmp;
- cunoașterea relațiilor dintre specii, a legilor ecosistemice și protecția mediului;
- însușirea principiilor și metodelor biotehnologiilor folosite în agricultura neconvențională culturi "in vitro";
- principii și metode privind colectarea și conservarea materialului didactic;
- aplicarea cunoștințelor de practică pedagogică și psihologie școlară, metodică, logică, sociologia educației.

Art. 48. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Horticultură

(1). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Horticultură:

- Cunoștințe practice în domenii strict ce privesc tehnologia culturilor horticole (legume, pomi, vie, flori, dendrologie) și deprinderi necesare efectuării lucrărilor de pe parcursul întregii tehnologii de cultivare a plantelor horticole;
- Cunoștințe despre soiurile și varietățile speciilor pomicele, care, combinate cu caracteristicile biologice și ecologice, precum și cu particularitățile tehnologice vor contribui la formarea de abilități pentru gestionarea plantațiilor pomicele în condiții de performanță;
- Cunoașterea bazelor biologice, ecologice, agrotehnice și manageriale ale cultivării plantelor legumicole în câmp, sere și solarii, în contextul agriculturii intensive (convenționale) și a celei alternative (durabile);
- Cunoștințe teoretice și practice privind particularitățile biologice și tehnologice ale arbuștilor fructiferi, tehnologia de producere a materialului săditor pomicol;
- Cunoștințe teoretice și practice despre producerea vițelor altoite, înființarea, întreținerea și exploatarea plantațiilor de vii roditoare;
- Cunoștințe teoretice și practice în domeniul biologiei și ecologiei plantelor floricole, cunoașterii principalelor specii floricole, producerii materialului săditor floricol, înființării și întreținerii culturilor floricole, valorificarea florilor și a produselor floricole;
- Cunoașterea principalelor specii de arbori și arbuști ornamentali, a însușirilor decorative, particularitățile biologice, ecologice și tehnologia de cultură a acestora;
- Cunoașterea proceselor vitale din plante care stau la baza mecanismelor de absorbție a substanțelor minerale și a energiei și transformarea acestora în substanțe organice proprii;
- Cunoașterea proceselor biologice care stau la baza formării recoltei agricole;
- Cunoașterea și folosirea rațională a mijloacelor chimice în sectoarele producției agricole și horticole;
- Cunoașterea biologiei și ecologiei dăunătorilor și agenților patogeni, a principalelor metode de prevenire și combatere a acestora din plantațiile de pomi, viță de vie, din culturi de legume și plante ornamentale;
- Cunoașterea factorilor de vegetație, a influenței acestora asupra creșterii și dezvoltării plantelor;
- Cunoașterea și combaterea buruienilor din culturile agricole;
- Cunoașterea principiilor de proiectare privind amenajarea și organizarea terenurilor în scop horticol, menținerea și ridicarea potențialului de fertilitate a solurilor, în condițiile protecției și conservării mediu.
- Caracterizarea morfologică a profilului de sol; determinarea unor proprietăți fizice și chimice ale solurilor și interpretarea rezultatelor: cunoașterea cadrului natural, proceselor de solificare și a

proprietăților morfologice, fizice și chimice ale tipurilor de sol;

- Cunoștințe privind tehnologiile de producere a vinurilor albe, roșii și aromate, metodele de condiționare și stabilizare a vinurilor, de îmbuteliere, bolile și defectele și modalități de prevenire și ameliorarea calității vinurilor precum și cunoștințe privind principalele analize fizico-chimice aplicate vinurilor;
- Dezvoltarea abilităților antreprenoriale prin însușirea unor competențe privind înființarea de firme și implementarea standardelor europene în cadrul acestora. Cunoașterea de metode și tehnici moderne de analiza, planificare și dezvoltare a fermelor agricole;
- Cunoașterea modalităților de structurare și funcționare a ecosistemelor naturale și antropogene: formarea unei conștiințe ecologice, care să permită gestionarea durabilă a resurselor naturale: formarea de deprinderi și convingeri juste cu privire la protecția și conservarea mediului ambient;
- Cunoașterea metodelor de amplasare și conducere a experiențelor cu diferiți factori experimentali la speciile horticole: cunoașterea metodelor de valorificare și interpretare a rezultatelor experimentale obținute în experiențele organizate la speciile horticole;
- Cunoștințe teoretice și practice privind marketingul bunurilor și serviciilor, formarea unor abilități de marketing direct și integrat, în condiții de eficiență economică a firmelor și în concordanță cu cerințele pieței;
- Însușirea cunoștințelor și deprinderilor tehnice și a celor economice pentru a obține eficiența economică și profitul din activitățile horticole.

(2). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Peisagistică:

- Cunoștințe și abilități de proiectare a peisajului;
- Cunoștințe teoretice și deprinderi practice în domeniul reprezentărilor și tehnicilor grafice utilizate în arhitectura peisajului, precum și în realizarea machetelor de amenajare peisagistică;
- Cunoașterea particularităților celor mai cunoscute grădini ale lumii, realizate în diferite epoci și sub influența diferitelor concepții religioase, culturale, politice;
- Cunoștințe despre proiectarea, amplasarea, amenajarea și exploatarea construcțiilor din peisaj în concordanță cu normele funcționale și estetice;
- Cunoașterea evoluției amenajărilor de spații verzi, rolului parcurilor și grădinilor, a tipurilor și modalităților de amenajare a spațiilor verzi cu diferite destinații;
- Proiectarea peisajului prin corelarea armonioasă dintre parametrii sitului și cerințele utilizatorilor;
- Cunoașterea și alegerea corectă a principalelor specii de plante ce pot fi folosite alcătuirea peluzelor în parcuri și grădini;
- Cunoașterea tehnologiilor de înființare și întreținere a gazonului;
- Cunoașterea ariilor naturale protejate din România, ocrotirea și conservarea mediului natural;
- amenajarea teritoriului și a spațiilor verzi urbane conform principiilor de amenajare peisagistică și în contextul sistemului legislativ specific;
- Realizarea de compoziții florale armonioase alcătuite, bazate pe respectarea anumitor reguli și principii ale artei vizuale și ale tehnicii de utilizare a florilor sau a accesoriilor;
- Cunoașterea modalităților și operațiilor de restaurare a parcurilor și grădinilor cu diferite destinații;
- Stabilirea planurilor de restaurare și refacere a elementelor cu caracter ornamental și utilitar din parcuri și grădini;
- Proiectarea corespunzătoare a densității rețelei de circulație, prin subordonarea importanței traseelor de circulație, direcționarea firească, alegerea dimensiunilor și îmbrăcămintilor adecvate;
- Cunoașterea tipurilor de instalații edilitare și a modului în care acestea condiționează soluțiile de amenajare;
- Dezvoltarea abilităților antreprenoriale prin însușirea unor competențe privind înființarea de firme și implementarea standardelor europene în cadrul acestora;
- Utilizarea instrumentelor software pentru asistarea activității în proiectarea peisagistică.

(3). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții de studii universitare de masterat

- Cunoașterea și aprofundarea noilor tehnologii aplicate în plantațiile de pomi, viță de vie, în culturile de

plante legumicole și floricole;

- Cunoașterea metodelor moderne de obținere a semințelor și materialului săditor la plantele horticole;
- Insușirea noțiunilor teoretice și practice privind obținerea vinurilor albe, roșii și aromatice cât și a distilatelor;
- Cunoașterea principiilor și a metodelor moderne de proiectare de scheme diferențiate de combatere a bolilor și dăunătorilor la plantele horticole și agricole;
- Cunoștințe specializate de cunoaștere a grupelor de dăunători animalii care afectează plantele cultivate sau spontane: cunoașterea teoretică și practică a diferitelor grupe de entomofagi utili în combaterea biologică a dăunătorilor animalii.

(4). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții de studii universitare de doctorat

- Înțelegerea sistematică a domeniului profesional și utilizarea metodelor, tehnicilor de cercetare asociate domeniului respective;
- De a concepe și implementa un proiect de cercetare și de a face managementul acestuia în condițiile respectării normelor deontologice profesionale;
- De a contribui la dezvoltarea de practici profesionale de valoare internațională;
- Competențe de analiză critică, evaluare și sinteză a unor idei noi și complexe, asociate practicii profesionale;
- De comunicare cu comunitatea profesională și cu societatea civilă în contextul domeniului de expertiză.

Art. 49. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Ingineria mediului

(1). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Ingineria mediului

- formarea bazei de cunoștințe fundamentale necesare înțelegerii și operării noțiunilor specifice domeniului ingineriei mediului;
- cunoașterea proceselor biologice, fiziologice și biochimice ce au loc în cadrul ecosistemelor, cu scopul înțelegerii proceselor de transfer de substanță și energie la nivelul biosferei;
- cunoașterea legilor care guvernează ecosistemele naturale și antropizate;
- cunoașterea bazelor biologice, ecologice, agrotehnice și manageriale ale cultivării plantelor și creșterii animalelor;
- formarea capacităților de a identifica, formula și explica problemele de mediu și de a propune și interpreta coerent soluții pentru rezolvarea acestora;
- dezvoltarea raționamentului cognitiv în pregătirea profesională;
- dezvoltarea capacității de sinteză a informațiilor acumulate și de a crea conexiuni între acestea;
- asigurarea continuității dintre pregătirea teoretică și pregătirea practică;
- dezvoltarea capacității de a utiliza cunoștințele fundamentale în activitățile aplicative specifice ingineriei mediului;
- integrarea cunoștințelor privind protecția mediului în contextul dezvoltării durabile;
- înțelegerea corectă a legităților și interacțiunilor din natură și utilizarea lor eficientă și eficace în activitățile de exploatare și protejare a mediului;
- dezvoltarea unui sistem unitar de cunoștințe și a unei atitudini critice prin utilizarea și interpretarea coerentă a teoriilor, modelelor în domeniul științelor ingineresti și al ingineriei mediului;
- cunoașterea și aplicarea metodologiei de proiectare a utilajelor, instalațiilor specifice, în vederea protecției mediului și în concordanță cu constrângerile și oportunitățile socio-economice;
- cunoașterea elementelor de protecție și îmbunătățirea resurselor naturale ale agriculturii;
- asigurarea noțiunilor care să permită cunoașterea normelor și normativelor legale, în conformitate cu cele mai bune practici;
- formarea competențelor de cooperare și comunicare prin implicarea în dezbateri științifice specifice domeniului ingineriei mediului;
- conștientizarea importanței sistemelor de monitorizare a indicatorilor calității mediului și a aplicării unei legislații bazate pe principii ecologice;
- însușirea noțiunii de ecologie și formarea unei concepții ecologice asupra mediului de viață, în condițiile unei agresiuni antropice continue;

- utilizarea eficientă a resurselor și tehnicilor de învățare pentru dezvoltarea personală și profesională continuă;
- formarea competențelor care să ajute la identificarea și respectarea normelor de etică și deontologie profesională și asumarea responsabilităților pentru deciziile luate;
- familiarizarea cu rolul muncii în echipă, cu aplicarea tehnicilor de relaționare eficientă în cadrul echipei și cu distribuirea sarcinilor pentru nivelurile subordonate;
- utilizarea tehnologiilor IT pentru explicarea și interpretarea unor fenomene specifice ingineriei mediului;
- identificarea soluțiilor IT aplicabile în probleme de ingineria mediului;
- identificarea unor tehnologii IT utilizabile în domeniul prognozei și predicției fenomenelor de mediu;
- elaborarea de proiecte profesionale utilizând metodele de modelare și simulare a proceselor de mediu;
- descrierea conceptelor și teoriilor uzuale de evaluare a degradării mediului;
- înțelegerea conceptelor de bază privind interdependența dintre factorii poluatori și efectele directe asupra mediului;
- identificarea interdependențelor dintre factorii poluatori și efectele asupra mediului;
- evaluarea bazată pe documentație specifică a programelor de monitorizare a mediului;
- elaborarea unui raport privind efectele degradării mediului într-o situație concretă cu grad mediu de complexitate;
- abilități de adaptare a metodelor de eliminare a efectelor poluării mediului, de pregătire a activităților specifice și de participare la aceste activități.

Art. 50. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Biotehnologii

(1). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Biotehnologii agricole

- formarea bazei de cunoștințe fundamentale necesare înțelegerii și operării noțiunilor specifice domeniului biotehnologiilor agricole;
- formarea capacităților de a identifica, formula și explica problemele specifice biotehnologiilor agricole, precum și de a propune sau interpreta coerent soluții pentru rezolvarea acestora;
- dezvoltarea raționamentului cognitiv în pregătirea profesională;
- dezvoltarea capacității de sinteză a informațiilor acumulate și de a crea conexiuni între acestea;
- asigurarea continuității dintre pregătirea teoretică și pregătirea practică;
- formarea gândirii analitice și a capacității de evaluare calitativă și cantitativă a fenomenelor și proceselor;
- dezvoltarea capacității de a utiliza cunoștințele fundamentale în activitățile aplicative specifice biotehnologiilor;
- înțelegerea corectă a legităților și interacțiunilor din natură, aplicarea lor eficientă și identificarea relațiilor dintre mediu și biotehnologiile agricole;
- formarea abilităților de a desfășura activități în domeniul producției vegetale și animale;
- integrarea cunoștințelor privind biotehnologiile agricole în contextul dezvoltării durabile;
- dezvoltarea unui sistem unitar de cunoștințe și a unei atitudini critice prin utilizarea și interpretarea coerentă a teoriilor, modelelor în domeniul științelor ingineresti și biotehnologiilor;
- dezvoltarea capacității de a implementa și monitoriza sisteme tehnologice specifice domeniului;
- formarea abilităților de identificare a variantelor lucru cu randament optim;
- asigurarea noțiunilor care să permită cunoașterea normelor și normativelor legale, în conformitate cu cele mai bune practici;
- utilizarea eficientă a resurselor și tehnicilor de învățare pentru dezvoltarea personală și profesională continuă;
- formarea competențelor de cooperare și comunicare prin implicarea în dezbateri științifice specifice domeniului biotehnologiilor agricole;
- conștientizarea rolului factorului educațional în modelarea umanului, pentru dezvoltarea unui concept de viață în sistem durabil;

- formarea competențelor care să ajute la identificarea și respectarea normelor de etică și deontologie profesională și asumarea responsabilităților pentru deciziile luate;
- cunoașterea și utilizarea aparaturii și instalațiilor necesare desfășurării proceselor biotehnologice;
- cunoașterea tehnologiilor de obținere a produselor vegetale și animale;
- capacitatea de a proiecta și realiza experimente tehnico – științifice în biotehnologie și în domeniile conexe;
- proiectarea, implementarea și monitorizarea proceselor biotehnologice vegetale, animale și de depoluare a mediului;
- competențe în domeniile producerii energiei verzi, a aditivilor alimentari și furajeri, a ingineriei genetice și a biotehnologiilor de reproducere a animalelor și de obținere a materialului de înmulțire la plantele horticole și agricole;
- competențe în activități de cercetare-dezvoltare-inovare din domeniul biotehnologiilor vegetale și animale;
- înțelegerea și aplicarea metodelor științifice de culegere, prelucrare și interpretare a datelor;
- abilitatea de evaluare critică a tendințelor în cercetarea biotehologică internațională pe baza celor mai noi informații tehnico - economice și științifice;
- formarea unei structuri psiho-culturale care să favorizeze orientarea spre valori afectiv-relaționale corespunzătoare unei educații complexe.

Art. 51. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Zootehnie

(1). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții specializării Zootehnie:

- producerea, conservarea și prelucrarea resurselor furajere;
- organizarea și desfășurarea activității de producție în ferme specializate de creștere a animalelor;
- organizarea și desfășurarea activității de reproducție și de ameliorare genetică a animalelor;
- aplicarea tehnologiilor moderne de creștere și exploatare a principalelor specii de animale de interes economic;
- prelucrarea și valorificarea produselor de origine animal;
- gestionarea gamei de mașini și instalații specifice exploatațiilor zootehnice;
- cunoașterea materialelor de construcție corespunzătoare elementelor de construcție; proiectare tehnologică a construcțiilor zootehnice;
- cunoașterea ecosistemelor naturale și antropogene, a problemelor majore ale mediului înconjurător și a principalelor măsuri, de protecție a mediului; cunoașterea politicii de protecție a mediului în Uniunea Europeană;
- întocmirea și verificarea documentelor și registrelor de evidență în gestiunea și contabilitatea producției zootehnice: analiza datelor contabile în vederea asigurării unui management de calitate;
- utilizarea metodelor și tehnicilor moderne de management în activitatea de conducere;
- implementarea strategiilor de conducere specifice economiei moderne și adaptarea lor la condițiile concrete ale unei firme;
- întocmirea planului de afaceri;
- abilități antreprenoriale în domeniul creșterii animalelor;
- utilizarea calculatorului și a tehnicilor moderne de IT.

(2). Masterat:

- Determinarea compoziției chimice a nutrețurilor și a valorii nutritive a acestora;
- Aprecierea și controlul calității nutrețurilor și a valorii nutritive a acestora;
- Optimizarea rațiilor de hrană și a amestecurilor de nutrețuri combinate;
- Utilizarea eficientă a aditivilor furajeri;
- Producerea nutrețurilor combinate și special;
- Prepararea și conservarea nutrețurilor;
- Aprecierea impactului nutriției și alimentației animalelor asupra calității produselor de origine animală, asupra siguranței alimentare și asupra calității mediului;
- Planificarea și organizarea activităților referitoare la calitate într-o firmă care produce, distribuie sau

comercializează produse agroalimentare;

- Implementarea unui Sistem de management al calității corespunzător standardelor din seria ISO 9000;
- Implementarea unui Sistem de management al siguranței alimentare (HACCP);
- Auditarea sistemelor de management al calității și siguranței;
- Formarea și instruirea personalului în domeniul calității produselor agroalimentare;
- Organizarea și urmărirea activităților de protecție a consumatorilor de produse agroalimentare corespunzător normelor în vigoare;
- Prospectarea pieței, promovarea și coordonarea unei rețele de distribuție a produselor agroalimentare;
- Organizarea și desfășurarea acțiunilor tehnice de selecție a animalelor;
- Evaluarea zootehnică a animalelor de reproducție;
- Testarea reproducătorilor masculi folosiți la însămânțările artificiale;
- Efectuarea controlului oficial al producțiilor animale;
- Întocmirea și aplicarea de programe și planuri de ameliorare genetică a animalelor;
- Organizarea, conducerea și executarea lucrărilor în laboratoarele zootehnice;
- Recoltarea, evaluarea, prelucrarea și conservarea produsului seminal;
- Stabilirea momentului optim de însămânțare și executarea însămânțării artificiale;
- Dirijarea funcției de reproducție prin sincronizarea estrului, ovulației și parturițiilor;
- Efectuarea transferului de embrioni la animale;
- Implementarea managementului reproducției la nivelul unităților zootehnice;
- Consultanță în probleme de reproducția și ameliorarea genetică a animalelor.

(3). Doctorat:

- Realizarea de documentații, sinteze, prelucrări de date, rapoarte;
- Elaborarea de lucrări de cercetare științifică;
- Abilități de comunicare și negociere;
- Abilități antreprenoriale în specializarea urmată.

Art. 52. Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Medicină veterinară

(1). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Medicină veterinară, ciclul de licență

- Examenul clinic al tuturor speciilor de animale: animale de fermă, animale de companie, animale exotice de agrement, animale sălbatice, insecte utile;
- Precizarea diagnosticului de boală, stabilirea conduitei terapeutice și aplicarea tratamentului adecvat: medicamentos, chirurgical, a unor proceduri fizioterapice etc;
- Efectuarea de examene paraclinice pentru precizarea diagnosticului: ecografic, radiologie, electrocardiografie, hematologic, biochimic sanguin, biochimic urinar, microbiologic, micologic, serologic, citologic, histologic, parazitologic, toxicologic;
- Aplicarea măsurilor generale și specifice de profilaxie a bolilor la animale: dezinsecție, deratizare, vaccinări, serumizări, medicație profilactică;
- Controlul condițiilor de adăpostire și îngrijire a animalelor: calitatea adăposturilor, microclimatul, condițiile de întreținere;
- Controlul calității și salubrității hranei pentru animale: valoare nutritivă, examen micologic, bacteriologic, toxicologic, fizico-chimic;
- Controlul calității și salubrității produselor alimentare și a altor produse de origine animală: stabilirea punctelor critice de control pe fluxul de fabricație, controlul parametrilor de menținere a salubrității spațiilor de fabricație, depozitare, comercializare a produselor de origine animală prin examene bacteriologice, micologice, toxicologice, fizico-chimice;
- Expertiză medico-lagală veterinară: stabilirea cauzei și a momentului morții, descrierea leziunilor cauzatoare de moarte și a leziunilor post-mortale;
- Aplicarea legislației sanitar veterinară și de protecție a animalelor;
- Prepararea, prelucrarea, expertiza și comercializarea produselor medicamentoase de uz veterinar; verificarea respectării tehnologiei de fabricație, a condițiilor de păstrare, depozitare și comercializare;
- Testarea eficacității medicamentelor de uz veterinar, prin teste clinice și de laborator;

- Controlul parametrilor de reproducție a animalelor (fecunditate, gestație, parturiție) și aplicarea biotehnologiilor de reproducție: însămânțări artificiale, fecundare in vitro, conservarea și transferul embrionilor, sincronizarea căldurilor etc.;
- Identificarea și bonitarea animalelor;
- Identificarea și aplicarea măsurilor de protecție a mediului;
- Recunoașterea bolilor transmisibile de la animale la om și aplicarea măsurilor de protecție a sănătății publice;
- Diagnosticul bolilor și aplicarea măsurilor terapeutice la toate speciile de animale: animale de fermă, animale de companie, animale de experiență, animale exotice de agrement: pești, reptile, amfibieni, păsări de colivie;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor moderne de diagnostic: ecografie, radiografie, electrocardiografie, examene biochimice sanguine, urinare, examene hematologice, histologice, serologice etc.;
- Aplicarea conduitei terapeutice adecvate: tratament medicamentos, chirurgical, fizioterapie etc.;
- Cunoașterea și aplicarea unor metode de terapie neconvențională: homeopatie, laseroterapie etc.;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor de diagnostic de laborator al bolilor la animale: recoltarea, conservarea și expedierea probelor pentru examene de laborator;
- Efectuarea de examene de laborator pentru precizarea diagnosticului bolilor la animale: bacteriologice, micologice și micotoxicologice. serologice, virusologice, hematologice, biochimice sanguine și urinare;
- Interpretarea analizelor de laborator în corelație cu datele clinice, morfopatologice și epidemiologice;
- Cunoașterea medicamentelor de uz veterinar a. preparatelor farmaceutice și a modului de utilizare;
- Prepararea, condiționarea. depozitarea și comercializarea produselor medicamentoase de uz veterinar;
- Cunoașterea tehnologiilor de fabricație a medicamentelor de uz veterinar și controlul respectării tehnologiei de fabricație;
- Controlul calității medicamentelor și preparatelor de uz veterinar;
- Testarea clinică și de laborator a eficacității medicamentelor de uz veterinar;
- Cunoașterea și prepararea produselor homeopatice de uz veterinar;
- Aplicarea legislației în domeniul medicamentelor de uz veterinar;
- Cunoașterea metodelor de lucru specifice epidemiologiei generale și aplicate;
- Cunoașterea factorilor de risc specifici diverselor categorii de boli specifice animalelor și boli transmisibile de la animale la om;
- Aplicarea metodelor de profilaxie a bolilor animalelor și a bolilor transmisibile de la animale la om;
- Efectuarea de analize biostatistice medicale și medical veterinar;
- Aplicarea măsurilor de protecție a sănătății publice;
- Cunoașterea și aplicarea legislației sanitare veterinar românești și internaționale;
- Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Medicină veterinară, ciclul de masterat;
- Diagnosticul bolilor și aplicarea măsurilor terapeutice la toate speciile de animale: animale de fermă, animale de companie, animale de experiență, animale exotice de agrement: pești, reptile, amfibieni, păsări de colivie;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor moderne de diagnostic: ecografie. radiografie, electrocardiografie, examene biochimice sanguine, urinare, examene hematologice, histologice, serologice etc.;
- Aplicarea conduitei terapeutice adecvate: tratament medicamentos, chirurgical, fizioterapie etc.;
- Cunoașterea și aplicarea unor metode de terapie neconvențională: homeopatie, laseroterapie etc.;
- Efectuarea de activități de cercetare clinică;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor de diagnostic de laborator al bolilor la animale, recoltarea, conservarea și expedierea probelor pentru examene de laborator;
- Efectuarea de examene de laborator pentru precizarea diagnosticului bolilor la animale: bacteriologice, micologice și micotoxicologice. serologice, virusologice, hematologice, biochimice sanguine și urinare;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor moderne de diagnostic: ecografie, radiografie, electrocardiografie, examene biochimice sanguine, urinare, examene hematologice, histologice, serologice etc.;
- Aplicarea conduitei terapeutice adecvate: tratament medicamentos, chirurgical, fizioterapie etc.;

- Cunoașterea și aplicarea unor metode de terapie neconvențională: homeopatie, laseroterapie etc.;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor de diagnostic de laborator al bolilor la animale, recoltarea, conservarea și expedierea probelor pentru examene de laborator;
- Efectuarea de examene de laborator pentru precizarea diagnosticului bolilor la animale: bacteriologice, micologice și micotoxicologice. serologice, virusologice, hematologice, biochimice sanguine și urinare;
- Interpretarea analizelor de laborator în corelație cu datele clinice, morfopatologice și epidemiologice;
- Cunoașterea medicamentelor de uz veterinar a. preparatelor farmaceutice și a modului de utilizare;
- Prepararea, condiționarea. depozitarea și comercializarea produselor medicamentoase de uz veterinar;
- - Cunoașterea tehnologiilor de fabricație a medicamentelor de uz veterinar și controlul respectării tehnologiei de fabricație;
- Controlul calității medicamentelor și preparatelor de uz veterinar;
- Testarea clinică și de laborator a eficacității medicamentelor de uz veterinar;
- Cunoașterea și prepararea produselor homeopatice de uz veterinar;
- Aplicarea legislației în domeniul medicamentelor de uz veterinar;
- Cunoașterea metodelor de lucru specifice epidemiologiei generale și aplicate;
- Cunoașterea factorilor de risc specifici diverselor categorii de boli specifice animalelor și boli transmisibile de la animale la om;
- Aplicarea metodelor de profilaxie a bolilor animalelor și a bolilor transmisibile de la animale la om;
- Efectuarea de analize biostatistice medicale și medical veterinar;
- Aplicarea măsurilor de protecție a sănătății publice;
- Cunoașterea și aplicarea legislației sanitare veterinar românești și internaționale.

(2). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Medicină veterinară, ciclul de masterat

- Diagnosticul bolilor și aplicarea măsurilor terapeutice la toate speciile de animale: animale de fermă, animale de companie, animale de experiență, animale exotice de agrement: pești, reptile, amfibieni, păsări de colivie;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor moderne de diagnostic: ecografie. radiografie, electrocardiografie, examene biochimice sanguine, urinare, examene hematologice, histologice, serologice etc.;
- Aplicarea conduitei terapeutice adecvate: tratament medicamentos, chirurgical, fizioterapie etc.;
- Cunoașterea și aplicarea unor metode de terapie neconvențională: homeopatie, laseroterapie etc.;
- Efectuarea de activități de cercetare clinică;
- Cunoașterea și aplicarea metodelor de diagnostic de laborator al bolilor la animale, recoltarea, conservarea și expedierea probelor pentru examene de laborator;
- Efectuarea de examene de laborator pentru precizarea diagnosticului bolilor la animale: bacteriologice, micologice și micotoxicologice. serologice, virusologice, hematologice, biochimice sanguine și urinare;
- Efectuarea de analize de laborator pe probe legate de mediul de viață al animalelor: hrană, apă potabilă, aer, sol;
- Cunoașterea aparatului medical de laborator;
- Interpretarea analizelor de laborator în corelație cu datele clinice, morfopatologice și epidemiologice;
- Activitate de cercetare în domeniul diagnosticului de laborator;
- Cunoașterea medicamentelor de uz veterinar a preparatelor farmaceutice și a modului de utilizare;
- Prepararea, condiționarea, depozitarea și comercializarea produselor medicamentoase de uz veterinar;
- Cunoașterea tehnologiilor de fabricație a medicamentelor de uz veterinar și controlul respectării tehnologiei de fabricație;
- Controlul calității medicamentelor și preparatelor de uz veterinar;
- Testarea clinică și de laborator a eficacității medicamentelor de uz veterinar;
- Cunoașterea și prepararea produselor homeopatice de uz veterinar;
- Aplicarea legislației în domeniul medicamentelor de uz veterinar;
- Efectuarea de activități de cercetare în domeniul farmacologiei și farmacoterapiei veterinar;
- Cunoașterea metodelor de lucru specifice epidemiologiei generale și aplicate;
- Cunoașterea factorilor de risc specifici diverselor categorii de boli specifice animalelor și boli

transmisibile de la animale la om;

- Aplicarea metodelor de profilaxie a bolilor animalelor și a bolilor transmisibile de la animale la om;
- Efectuarea de analize biostatistice medicale și medical veterinare;
- Aplicarea măsurilor de protecție a sănătății publice;
- Cunoașterea și aplicarea legislației sanitare veterinare românești și internaționale;
- Efectuarea de activități de cercetare epidemiologică.

(3). Cunoștințe și competențe pentru absolvenții domeniului Medicină veterinară, ciclul de doctorat:

- înțelegerea sistematică a domeniului profesional medicină veterinară și utilizarea metodelor tehnicilor de cercetare asociate acestuia;
- De a concepe și implementa un proiect de cercetare și de a face managementul acestuia în condițiile respectării normelor deontologice profesionale.
- De a contribui la dezvoltarea de practici profesionale de valoare internațională. Competențe de analiză critică, evaluare și sinteză a unor idei noi și complexe asociate practicii profesionale din domeniul veterinar;
- De comunicare cu comunitatea profesională și cu societatea civilă în contextul domeniului de medicină veterinară.

CAPITOLUL V METODOLOGIA DE EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR ȘI COMPETENȚELOR STUDENȚILOR

Art. 53. (1) Evaluarea studenților reprezintă actul didactic prin care se evidențiază în mod curent, periodic și final, cantitatea și calitatea cunoștințelor și competențelor dobândite de către aceștia la materiile de studiu.

(2) Calitatea și eficiența evaluării depind nemijlocit, atât de formele de evaluare - în funcție de perioadele de studiu, procedeele de efectuare și caracteristicile notării - cât și de corectitudinea, obiectivitatea și responsabilitatea examinerilor.

(3) La evaluarea activităților studenților U.Ș.V. Iași aplică Sistemul European de credite transferabile - ECTS.

(4) Activitatea didactică este reglementată de Regulamentul activității didactice și a contractelor de studii încheiate cu studenții, ambele aprobate de către Senatul Universității.

(5) Pentru desfășurarea normală și eficiența activității didactice, Consiliile facultăților stabilesc periodic cerințele și criteriile care stau la baza evaluării studenților.

(6) Studenții din anul I, de pe locurile finanțate de la bugetul de stat și studenții de la taxă, care doresc să intre în competiție pentru locurile bugetate disponibilizate trebuie să îndeplinească următoarele **criterii și standarde de performanță:**

- realizarea a minimum 75% din creditele planificate pentru anul de studii urmat, conform regulamentului de credite transferabile aprobat de Senatul universității;
- media generală ponderată la sfârșitul anului de studii să fie de cel puțin 7,00;
- obținerea notei de minimum 8.00 la practica de specialitate.

Criteriile de la al. 6 **nu se aplică studenților care îndeplinesc condițiile pentru burse sociale:** cei proveniți de la Case de copii, orfani, cu venitul brut pe membru de familie sub salariul minim pe economie, eroii sau fiii/fiicele eroilor Revoluției din Decembrie 1989, alte situații speciale, cu aprobarea Senatului USV Iași.

Art. 54. Evaluarea la disciplinele de studiu

(1). La începutul fiecărui semestru, Consiliul facultății aprobă modalitățile de desfășurare a evaluărilor finale și prin titularii disciplinelor de studiu se aduc la cunoștința studenților, formele de evaluare, precum și particularitățile notării la fiecare disciplină.

(2). Titularul de disciplină, în prima oră de curs/seminar/lucrări practice prezintă și dezbate cu studenții cerințele și modalitățile de examinare, promovare, refacere a activităților la acea disciplină.

(3). Pentru a asigura o mai bună pregătire a studenților pe întreaga durată a școlărității, la toate disciplinele se afișează la începutul semestrelor. programul de consultații pentru care, în funcție de specificul disciplinei de studiu, se alocă minimum 2 ore săptămânal.

(4). În scopul asigurării pregătirii sistematice și continue, evaluarea se efectuează în timpul semestrelor prin seminarii. discuții libere, lucrări de control, probe practice de laborator, referate, studii de caz etc și la

încheierea semestrelor prin examene, proiecte, colocvii.

(5). Ponderea criteriilor evaluărilor curente și intermediare în raport cu evaluarea finală variază. În funcție de particularitățile disciplinei de studiu, între 30 - 50% și se stabilește de către titularul disciplinei, se avizează de către șeful de catedră, se aprobă de către Consiliul facultății și se face publică la începutul fiecărui an universitar, prin afișare la avizierul disciplinei de studiu (catedrei).

(6). Rezultatele evaluării din timpul semestrului se discută cu studenții, se motivează calificativul acordat și se afișează la afișier înainte de începerea sesiunii de examene programate, punctajul realizat.

Art. 55. (1) **Evaluarea finală** se poate efectua sub formă de lucrare scrisă, examen oral, examen scris șoral, sub forma colocviului sau, după caz, examen și susținerea de proiect, în raport cu obiectivele programului de studiu.

(2). Evaluarea prin examen scris se poate destășura pe bază de test grilă cu 30 - 60/90 întrebări sau sub forma dezvoltării a 2 - 4 subiecte/aplicații stabilite de titularul disciplinei, din materialul prezentat în prelegeri și cuprins în bibliografia recomandată.

(3). Evaluarea prin examen oral se face utilizând bilete de examen care conțin 2-4 subiecte, la care studentul trebuie să răspundă. Pentru mai buna edificare asupra nivelului de pregătire a studentului, examinatorii pot adresa candidatului și întrebări suplimentare.

(4). La disciplinele prevăzute cu proiect în cadrul activităților didactice aplicative, evaluarea și notarea proiectului se face în ultima săptămână a semestrului, anterior sesiunii de examene.

(5). Obținerea notei de promovare la proiect (sau după caz, la lucrarea practică) este condiție de admiterea susținerea examenului disciplinei de studiu respectivă.

(6). Programarea desfășurării examenelor, pentru evaluarea finală în sesiunile semestriale, se efectuează cu cel puțin 2 săptămâni înainte de data de începere a sesiunii de examene, de către decanat cu consultarea structurilor studentești și titularul disciplinei, asigurându-se pentru fiecare examen intervalul de timp (minim 2 zile) necesar fixării și aprofundării cunoștințelor la disciplina de studiu în cauză.

(7). Acceptarea studenților la examen este condiționată de îndeplinirea obligațiilor fixate la începutul semestrului de titularul disciplinei împreună cu studenții, a cerințelor de frecvență a formelor procesului de învățământ, specificate prin Regulamentul activității didactice aprobat de Senatul universității.

(8). Ora de începere, ordinea de prezentare și locul de desfășurare a examenului se aduc la cunoștința studenților cu cel puțin 24 de ore înainte, prin afișare la avizierul disciplinei.

(9). Desfășurarea examenelor are loc între orele 8,00 - 20,00, numai în condițiile în care examinatorul - titularul disciplinei de studiu - este însoțit de cel puțin un cadm didactic, de regulă cel care a efectuat cu studenții activitățile aplicative.

(10). Nota la examenul oral, cifră rotundă între 1 și 10, obținută prin însumarea punctelor realizate de student la evaluările din timpul semestrului și finală, se comunică studentului și se înscrie imediat în carnetul de student și în documentul oficial al facultății.

(11). Dacă examenul se desfășoară sub formă scrisă, notele se trec în carnetele studenților imediat după terminarea verificării lucrărilor scrise.

(12). În cazul în care studentul, la evaluarea finală sub forma scrisă, este nemulțumit de nota primită, poate solicita examinatorului să-și vadă lucrarea și să ceară explicații asupra modului în care a fost apreciată.

(13). Rezultatele evaluării finale se prezintă la secretariatul facultății, cel mai târziu, a doua zi după data desfășurării examenului (colocviului, susținerii proiectului).

(14). Orice discriminare sau părtinire în procesul de evaluare a cunoștințelor și competențelor studenților sunt abateri de la deontologia profesională și sancționate ca atare.

Art. 56. Evaluarea la activitatea practică

(1). Pregătirea studenților la practica dirijată se evaluează, atât în perioada de desfășurare a practicii, cât și la finalul acestei activități.

(2). Evaluarea curentă pe durata practicii se efectuează de către îndrumătorul de practică și reprezentantul unității de practică, luând în considerare participarea studentului la lucrările programate și însușirea de către acesta a deprinderilor de executare sau coordonare a operațiilor incluse în programul de pregătire.

(3). Evaluarea finală a perioadelor de practică se efectuează de către comisii stabilite de conducerea facultăților: în componența comisiilor fac parte îndrumătorul de practică și cadre didactice de specialitate pentru domeniile în care se încadrează activitățile la care a participat studentul în timpul practicii.

(4). La evaluarea finală, comisia acordă nota în funcție de nota dată de îndrumător la evaluarea permanentă, caracterizarea făcută de reprezentantul unității de practică, raportul de practică, elaborat de student, în care sunt conținute însemnările, observațiile și comentariile studentului privind organizarea unității, condițiile naturale, activitățile practice la care a participat, precum și de răspunsurile date de către candidat comisiei, la întrebările adresate.

(5). Evaluarea practicii pentru proiectul de diplomă se face de către îndrumătorul de proiect. în funcție de activitatea studentului pentru elaborarea proiectului și de caracterizarea practicantului, făcută de conducerea unității de practică, în baza participării acestuia la procesul de producție din unitate.

Art. 57. Evaluarea la absolvirea facultății

(1). Evaluarea la absolvirea facultății se face de către Comisia pentru examenul de licență, numită de Rectorul universității, în cadrul examenului de licență, la care este invitat și îndrumătorul științific.

(2). Examenul de licență se susține în sesiuni stabilite de către Senatul universității, la cererea candidatului, după absolvirea perioadei de școlaritate și obținerea de către acesta a notelor de promovare la toate disciplinele din aria curriculară,

(3). Metodologia de desfășurare a examenului de licență se aprobă de către Senatul universității. în funcție de dispozițiile M.E.

(4). Examenul de licență constă dintr-o probă scrisă pentru verificarea cunoștințelor fundamentale și de specialitate ale candidatului și de susținerea de către acesta, în fața comisiei, a proiectului de diplomă întocmit.

(5). Bibliografia pentru proba scrisă, stabilită de către comisie și aprobată de Consiliul facultății, se afișează la avizier cu cel puțin patru luni înaintea datei de începere a examenului de licență.

(6). Temele pentru proiectele de licență se aleg de către studenți, în primul semestru al anului al II-lea, dintre subiectele disponibile, propuse de titularii disciplinelor de studiu și aprobate de către Consiliul facultății.

(7). Înscrierea la examenul de licență. în termenul precizat de Comisie, este posibilă numai dacă proiectul de licență al candidatului are acordul scris al îndrumătorului de proiect.

(8). Nota la examenul de licență rezultă ca medie între notele obținute de candidat la cele două probe, dacă acestea sunt de promovate.

CAPITOLUL VI - ASIGURAREA CALITĂȚII CORPULUI PROFESORAL

Art. 58. Creșterea continuă a calității corpului profesoral este o cerință fundamentală a Universității și se propune a se realiza prin:

- selecția exigentă a personalului la angajare;
- creșterea exigenței la promovare a personalului didactic prin aplicarea unor criterii mai înalte de performanță, cu renunțarea la spiritul egalitarist;
- îmbunătățirea permanentă a activității didactice, în vederea asigurării unui nivel înalt de educare și instruire, conceput pe termen mediu și lung. în corelațiile cu cerințele beneficiarilor;
- creșterea potențialului de cercetare științifică;
- asigurarea condițiilor de perfecționare a pregătirii;
- deontologia profesională a fiecărei persoane din corpul profesoral;
- compensarea bănească în funcție de calitatea muncii și standardele de performanță;
- renunțarea la serviciile oricărei persoane din corpul profesoral, care nu îndeplinește criteriilor de performanță ale Universității.

Art. 59. (1) Aprecierea calității fiecărui membru a corpului profesoral se va realiza pe baza:

- autoevaluării.
- aprecierii colegiale,
- evaluării studenților,
- evaluării conducerii catedrei sau șefului direct.

(2) Criteriile avute în vedere la efectuarea autoevaluării și a evaluărilor se referă la:

- cunoștințele de specialitate,
- activitatea cu studenții,
- potențialul de cercetare științifică,
- deontologia profesională,

- implicarea personală în relațiile Universității cu mediul extern.

Art. 60. (1) Aprecierea cunoștințelor de specialitate se va realiza de colective de cadre didactice, numite de Consiliile facultăților și formate din conducerea catedrei și membri ai comisiilor profesionale ale consiliilor.

(2) Aprecierea se bazează pe:

- analiza anuală a programelor analitice, urmărindu-se adaptarea conținutului lor la necesitățile specifice de instruire a studenților, corelarea cu nivelul acumulărilor științifice și tehnologice, preocuparea pentru asigurarea unor competențe certe etc.;

- participarea la activități efectuate cu studenții: prelegeri, seminarii, activități practice, proiectare etc.;
- aprecierea, prin analize și dezbateri în colectivele de catedră, a materialului didactic propriu folosit pentru instruire (manuale, îndrumătoare, ghiduri);
- folosirea în prelegeri și manuale a rezultatelor cercetărilor proprii în domeniul disciplinei;
- posibilitatea de comunicare într-o limbă străină de circulație internațională;
- discuții cu studenții.

Art. 61. Activitatea cu studenții

Această activitate este una din misiunile principale ale personalului didactic, la aprecierea ei se vor avea în vedere:

- interacțiunea dintre profesor și auditoriu (activitate interactivă);
- disponibilitatea, accesibilitatea și promptitudinea răspunsului profesorului față de problemele studentului;
- abilitatea și calitatea informațiilor oferite studentului;
- echitatea în acordarea notelor;
- pasiunea profesorului pentru predarea disciplinei;
- metodele de predare și evaluare folosite, preocuparea pentru modernizarea lor
- deontologia didactică (onestitate, atitudine pozitivă).

Art. 62. Potențialul de cercetarea științifică

- În învățământul superior cercetarea științifică reprezintă principala cale de perfecționare profesională, după obținerea doctoratului. Potențialul de cercetare a personalului didactic se va aprecia după;
- capacitatea de a iniția teme de cercetare cu impact major în domeniu de activitate, care să suscite interesul finanțatorilor de proiecte;
- pentru profesori și conferențieri un criteriu important de apreciere îl constituie abilitatea de a forma echipe de cercetare interdisciplinare apte să rezolve teme de cercetare de mare interes și utilitate;
- contribuția fiecărei persoane la atragerea resurselor materiale pentru realizarea activității de cercetare;
- specializarea persoanei într-un anumit domeniu de cercetare pentru a fi recunoscută pe plan intern și internațional;
- participarea la programe de cercetare internațională (Horizon, POC, FP7 etc.);
- publicarea de lucrări științifice în reviste de specialitate de prestigiu, recunoscute de lumea academică și științifică națională și internațională;
- participarea în colegii de redacție ale revistelor de specialitate interne și internaționale;
- acceptarea și solicitarea ca expert evaluator, referent de specialitate pentru evaluarea programelor de cercetare interne și internaționale, a tezelor de doctorat, a tratatelor/manualelor/cursurilor de specialitate,
- capacitatea de lucru în echipă, utilitatea și contribuția persoanei la activitatea echipei este un criteriu important în aprecierea personalului didactic;
- atragerea studenților, masteranzilor și doctoranzilor în activitatea de cercetare de performanță;
- activitatea științifică cu doctoranzii, pentru conducătorii de doctorat.

Art. 63. Implicarea personalului didactic în relațiile Universității cu mediul extern

(1) Calitatea prestației universitare este condiționată și validată și prin relațiile pe care corpul profesoral îl are cu mediul social-economic, academic și științific intern și internațional.

(2) Activitatea în acest domeniu se va aprecia după:

- participarea fiecărei persoane la workshop-uri și întâlniri cu specialiști din țară și străinătate;
- legătura cu parteneri interni/externi, prin comunicare directă;
- convenții cadru de cooperare;
- atragerea de parteneri externi în diverse colective de lucru consultative și de decizie;
- participarea la programe de mobilitate internațională, asociații și rețele de universități;
- participare la programe de studii cu predare în limbi străine în programe de licență organizate în cooperare cu universități străine, în programe internaționale de masterat, școli doctorate etc;
- granturi de mobilitate accesate, contracte de cercetare cu parteneri internaționali, stagii internaționale de doctorat etc;
- legăturile cu principalii clienți externi: firme și organizații angajabile, absolvenți, comunitatea și administrația publică, instituțiile de învățământ preuniversitar, părinți, sponsorii universității, comunitatea academică și științifică internă și internațională;
- implicarea personalului în activități de vulgarizare a științei (conferințe, comunicări, articole, expoziții etc.);
- participarea la dezbateri de interes social și cetățenesc, prestații în presă (scrisă, audiovizuală).

Art. 64. Pentru o evaluare cât mai obiectivă a personalului didactic se va folosi un set de documente, prin care vor fi furnizate informații din surse diferite: persoana însăși, studenții, colegi, șeful direct.

Aceste documente sunt:

- *Fișa de autoevaluare (FAE), care reflectă activitatea persoanei, în viziune proprie, evidențiind punctele tari și cele slabe din activitate.*
- *Fișa de evaluare de către studenți (FES), reflectare a imaginii cadrului didactic în rândul studenților,*
- *Fișa de evaluare de către colegi (FEC), pentru reliefaarea imaginii cadrului didactic în colectivul catedrei, facultății etc.*
- *Fișa de evaluare ale către șeful direct (FESD), reflectare a imaginii cadrului didactic în fața conducerii.*

Art. 65. În evaluarea finală, ponderea criteriilor avute în vedere este diferită după gradul didactic:

Criteriul	Prof.	Conf.	Șef lucr.	Asist.
a) cunoștințele de specialitate	10	10	10	10
b) activitatea cu studenții	20	20	35	45
c) potențialul de cercetare	50	50	40	30
d) deontologia profesională	10	10	10	10
e) implicarea în relațiile cu mediul extern	10	10	5	5

CAPITOLUL VII - RESURSELE DE ÎNVĂȚARE ȘI SPRIJINUL ACORDAT STUDENȚILOR ÎN FORMAREA DE SPECIALITATE

Art. 65. (1) Consecvență continuării drumului său către excelență, Universitatea pentru Științele Vieții din Iași, prin asigurarea bazei materiale specifice, a documentării în cadrul bibliotecilor și prin intermeniu tehnicii de calcul, acordă un sprijin substanțial studenților în formarea de specialitate.

(2) Biblioteca USV Iași, prin cele peste 140200 volume, din care peste 107400 volume de specialitate, deservește toate facultățile și specializările din cadrul universității.

(3) Serviciul „Documentare” din cadrul bibliotecii deține reviste de specialitate publicate pe plan național și o colecție bogată de reviste internaționale, procurate prin abonament/schimb interbibliotecar. accesibile în totalitate studenților.

(4) La fiecare disciplină există un bogat material documentar pentru pregătirea de specialitate, activitatea de cercetare științifică a studenților, masteranzilor și doctoranzilor.

Art. 67. Universitatea dispune de colecții, muzee, stațiune didactică, adecvate.

Art. 68. USV Iași dispune de peste 894 calculatoare, cu trei laboratoare de informatică, la care au acces neîngrădit toți studenții.

Art. 69. Cadrele didactice au cursurile documentate la zi, unele din ele fiind accesibile on-line, utilizând metode moderne de predare-învățare.

Art. 70. La nivelul universității și la fiecare facultate funcționează câte o comisie de consiliere și sprijin în carieră, cu scopul de a sprijini studenții în formarea profesională și în soluționarea altor aspecte ale vieții și

activității în campusul universitar.

Art. 71 Îndrumătorii lucrărilor de licență urmăresc evoluția profesională și științifică a studenților în cadrul cercurilor științifice studențești, unde își definitivează lucrările de licență și apoi îi consiliază în profesie, urmărind performanțele lor la locurile de muncă.

CAPITOLUL VIII - DISPOZIȚII FINALE

Art. 72. Prezentul Regulament a fost discutat și aprobat în **ședința Senatului USV Iași** din 14 iulie 2022 și intră în vigoare începând cu prima zi a anului universitar 2022/2023.

PREȘEDINTE SENAT,
Prof. univ. dr. Vasile VÎNTU



R E C T O R,
Prof. univ. dr. Gerard JITĂREANU

